

Arrest

nr. 266 514 van 12 januari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en van advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 22 december 2018 België binnen en dienen op 28 januari 2019 verzoeken om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 13 juli 2021 ten aanzien van verzoekers twee onderscheiden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 14 juli 2021 aangetekend aan verzoekers worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van (eerste) verzoeker werd genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Iraanse staatsburger te zijn, geboren op 21 maart 1978 te Miyaneh te Iran. Tot aan uw vertrek op 22 december 2018 verbleef u samen met uw vrouw, R.F. (o.v. x.xxx.xxx), en twee zonen (M.S. en M.K.) (o.v. x.xxx.xxx) in uw woning te Teheran. Op 16 oktober 2019 verwelkomden u en uw vrouw een dochter, S. (o.v. x.xxx.xxx).

U behaalde een diploma van burgerlijk ingenieur van de universiteit van Elmi Karbordi. Tot aan uw vertrek was u werkzaam in de metro van Teheran, via een bedrijf van uw neef.

Tijdens de zomervakantie van 1397 (Gregoriaanse kalender: 21 maart 2018 – 20 maart 2019) stuurde u en uw vrouw, uw oudste zoon naar de Koranlessen van de Basij, omdat hij op school moeite had met het lezen en reciteren van het de Koran. Na een tijdje merkten jullie een verandering in zijn gedrag op. Hij kreeg nachtmerries en nam extremistische posities in ten aanzien van uw vrouw. Met het schooljaar voor de deur hoopten jullie via een gesprek met zijn leerkracht uw zoon van de nodige nuances binnen de Koran te voorzien. Uit het gesprek dat uw vrouw had met de leerkracht, bleek echter dat jullie niet op hulp moesten rekenen, daar de school eenzelfde filosofische benadering van het boek zou aanleren. Een week later, op 23 Mehr 1397 (15 oktober 2018) ging u samen met uw zoon verhaal halen bij S.M., de man bij wie uw zoon tijdens de zomervakantie zijn Koranlessen volgde. Al snel mondde het gesprek uit in een discussie. Een collega van S., filmde het gebeuren en belde de politie. Ter plaatse werd u door hem heiligschennis en het beledigen van Ayatollah Khamenei verweten. U werd prompt in de boeien geslagen en naar het politiekantoor gebracht. Vervolgens werd u door de onderzoeksrechter ondervraagd over de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden. Ook met hem voerde u een lange discussie waarbij u de geloofsovertuiging van de mensen van de Basij in vraag stelde en ook nog eens duidelijk maakte dat u het niet eens was met Ayatollah Khamenei. Vervolgens werd u naar de gevangenis gestuurd. De volgende ochtend moest u voor de dadsara (openbaar aanklager) verschijnen. U werd bijgestaan door uw schoonbroer en neef, die tevens kandidaat was bij de parlementsverkiezingen. U diende nog 24 uur ter beschikking te blijven en er werd een borg van 300 miljoen Toman ingesteld. Uw neef zorgde in tussentijd voor de borgstelling. Daags nadien mocht u beschikken en ging u opnieuw werken. U kwam verder nog te weten dat men op de hoogte was van uw aanwezigheid op enkele manifestaties in 1396 (21 maart 2017 – 20 maart 2018), alsook een protest van camionchauffeurs in Mordad 1397 (juli-augustus 2018).

Op 22 december 2018 trok u samen met uw gezin naar België om uw broer te bezoeken en samen met zijn gezin de kerstdagen door te brengen. Drie dagen later kreeg u via uw neef en uw advocaat in Iran te horen dat u wellicht 60 tot 70 zweepslagen en drie jaar cel zou krijgen. Hierop zocht u een advocaat in België om uw probleem toe te lichten en advies in te winnen. Vervolgens meldde u zich met uw gezin op 14 januari 2019 aan om een verzoek om internationale bescherming te doen bij de Belgische asiendiensten omdat u bij een terugkeer naar Iran vreesde gevangengenomen te worden en 60 tot 70 zweepslagen te krijgen. Een dag eerder ging u samen met uw broer voor het eerst naar de kerk. Op het einde van februari 2019 koos u voor het protestantisme. Op 27 oktober 2019 liet u zich dopen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw zoon S., het paspoort van uw zoon K., uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, jullie vliegtickets, uw doopcertificaat, twee attesten ter bevestiging van uw kerkgang, uw huwelijksakte, twee documenten in verband met uw probleem in Iran, een artikel over een lid van de Basij, de geboorteakte van uw dochter, een document in verband met uw borgstelling, de shenasnameh van uw neef, de identiteitskaart van uw neef, een schoolrapport van uw zoon, een krantenartikel in verband met de toevoeging van een nota bij artikel 48 van de Iraanse strafwet, een screenshot van een telegramgesprek, foto's van uw kerkgang in België, een doktersattest, twee foto's van uw voet, 3 filmpjes van ayatollah Khamenei, een filmpje van uw vrouw en uw oudste zoon, een filmpje van u terwijl u uw gevechtssport beoefent en een filmpje van uw kerkgang in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vreest u een gevangenisstraf van drie jaar en 60 tot 70 zweepslagen te krijgen ten gevolge van een aanvaring die u heeft gehad met S.M., een lid van de Basij (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 22 maart 2021, p. 9, 10, 11; vragenlijst CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 20 maart 2019, vraag 2, 4). Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u niet de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst moeten er vraagtekens geplaatst worden bij uw gedrag na aankomst in op het Belgisch grondgebied. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u op 22 december 2018 (vragenlijst DVZ, 20 maart 2019, vraag 31) in België aankwam. Vervolgens maakte u pas op 14 januari 2019 uw nood aan bescherming kenbaar aan de Belgische Autoriteiten. Van een persoon die daadwerkelijk internationale bescherming nodig heeft mag echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw vrouw verklaart in dit kader dat jullie niet de intentie hadden om in België te blijven en dat jullie reis louter als doel had uw broer te bezoeken tijdens de kerstdagen (CGVS xx/xxxxx, 10 februari 2021, p. 8). Zelf verklaart u pas op 25 december 2018 in kennis gesteld te zijn van wat u boven het hoofd hing (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 9). Hierdoor zou u advies ingewonnen hebben over uw mogelijkheden en beslist hebben om in België een verzoek om bescherming in te dienen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 9). Voorgaande is echter weinig ernstig. U verklaart immers dat men u verweet de Iraanse geestelijke leider beledigd te hebben en heiligschennis gepleegd te hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 11). Indien de Iraanse overheidsdiensten u dit soort misdrijven daadwerkelijk in uw schoenen probeerde te schuiven, kan er van u verwacht worden dat u heel goed wist wat er u boven het hoofd zou hangen. Temeer omdat u verklaart dat u slechts op borg werd vrijgelaten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 1, 3, 12). Bovendien wist u dat u in de ogen van de Iraanse overheidsdiensten een misstap had begaan en uw dossier nog verder zou worden opgevolgd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 15). Dat u dan zoals uw advocaat suggereert, tot op het laatste moment wilde wachten om zeker te zijn dat u niet kon terugkeren naar Iran (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17), kan niet overtuigen. Dat u zich niet tot uw broer, die zelf een procedure voor het verkrijgen van internationale bescherming heeft doorlopen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9), zou kunnen richten voor informatie over de procedure omdat hij andere problemen gehad heeft (xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9) is weinig ernstig. Dat een advocaat u mogelijks met meer kennis van zaken kan bijstaan (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17), neemt niet weg dat u indien u een nood aan internationale bescherming heeft u zo spoedig mogelijk de nodige stappen dient te zetten en de Belgische autoriteiten in vertrouwen zou nemen. Dat u dit niet deed, zet ernstige vraagtekens bij uw verklaringen en brengt het geloof in uw motieven in het gedrang.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat u er geenszins in geslaagd bent om uw verklaringen met betrekking tot de grondslag van uw probleem, een discussie met een lid van de Basij, aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen in dit kader blijkt dat u besloot een confrontatie met hem aan te gaan en u hierbij klaarblijkelijk zonder enige terughoudendheid te werk ging (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11). Het is echter opmerkelijk dat u zou overgaan tot deze confrontatie of zoals u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt: een klacht bij de Basij tegen de Basij wilde indienen (CGVS Vragenlijst vraag 3.5). U verklaart immers zelf dat de Basij veel macht heeft en zij de mannen van Khamenei zijn (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 13). Uw vrouw voegt er nog aan toe dat wat zij zeggen juist is, en je niet moet proberen om iets in te brengen tegen hen (CGVS xx/xxxxx p. 11, 12). Dat u dan een confrontatie met iemand van zulke status zou aangaan, valt niet te begrijpen (CGVS 19/11588, 10 maart 2021, p. 14). Dat u dit deed omdat u uw kind wilde verdedigen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14, 15; CGVS xx/xxxxx p. 8, 9), praat de wijze waarop u dit trachtte te doen niet goed. Er kan immers van u verwacht worden dat u geenszins een lid van de Basij zou beledigen of met een neerbuigende toon zou aanspreken (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11). Ook indien u mogelijks in een vlaag van woede zou handelen kan er enige terughoudendheid van u verwacht worden. Dat u als gevechtssportbeoefenaar mogelijks geen schrik heeft om woorden te wisselen met de Basij, zoals u en uw advocaat stelt in zijn opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud, doet geen afbreuk aan voorgaande stelling (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p.4). Er kan immers niet begrepen worden hoe uw vermogen om een tegenstander fysiek de baas te zijn u zou aanzetten tot het uitdagen van de Iraanse staat doorheen haar trouwe manschappen. De gevolgen van zulke acties voor u en uw familie

zijn immers niet te overzien en kunnen tot gevolg hebben dat u uw zoon helemaal niet meer kan verdedigen, hetgeen nochtans het opzet van uw actie was (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14, 15). U geeft zelf ook aan dat indien u in de gevangenis zou zitten, uw vrouw geen veiligheid heeft en niets zou hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 12). Dat u dan een Basij op zulke toon zou aanspreken, is weinig ernstig. Bovendien kan er niet begrepen worden dat u deze confrontatie als oplossing zag voor de problemen die u had met het gedrag van uw zoon. Men kan immers binnen uw pedagogische rol als ouder van u verwachten dat u de opvattingen van uw zoon tracht te nuanceren en te kaderen binnen een groter geheel. Dat hij mogelijks niet meteen luisterde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14), neemt niet weg dat u hem kon begeleiden in zijn opvattingen van de Koran en hem de tijd zou geven om bepaalde zaken tot zich te nemen en te verwerken. Hoe u juist de problemen die u had met uw zoon dacht op te lossen door een lid van de Basij te confronteren met hun Koranlessen en te beledigen, blijft dan ook geheel onduidelijk. Het mag u dan ook niet verbazen dat bovenstaand onwaarschijnlijk gedrag de wenkbrauwen doet fronsen en een deuk in het geloof in uw verklaringen slaat.

Immers mag het verbazen dat u met S.M. wilde spreken over de opleiding waar u uw zoon naartoe had gestuurd en hen hierover wilde terechtwijzen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14, 17). U geeft immers zelf aan dat de Basij een subdivisie van de Sepah (Iraanse Revolutionaire Garde) is, zij de mannen van Khamenei zijn, ze waken over de moraliteit en ze proberen mensen hun stem af te stoppen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 13). Dat u of uw vrouw dan niet verwacht zouden hebben dat uw zoon mogelijks met opvattingen zou kunnen thuiskomen waar u zich zelf niet in kon vinden (CGVS 19/11588, 10 maart 2021, p. 13, 14; CGVS xx/xxxxx p. 14), is weinig ernstig. Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat u van mening was dat de Basij terroristen zijn en u eigenlijk uw zoon niet naar die lessen wilde sturen (CGVS xx/xxxxx p. 13). Uit voorgaande mag dan ook blijken dat u goed wist dat uw zoon er andere opvattingen op zou nahouden in deze Koranlessen en kan er besloten worden dat indien u uw zoon daadwerkelijk naar deze lessen gestuurd heeft, hetgeen u noch uw vrouw overigens aantonen (CGVS xx/xxxxx p. 12, 13), u wist wat de gevolgen konden zijn en u geenszins iemand van de Basij hierover zou aanspreken. Dat de buurjongens naar deze lessen gingen en u er niet aan gedacht heeft uw zoon naar een privéleraar te sturen kan allerm minst als verklaringen ingeroepen worden (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 13, 14). In het licht van wat voorafgaat, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen aangaande de grondslag van uw problemen in Iran, uw confrontatie met S.M.

Zelfs indien u daadwerkelijk zulk onwaarschijnlijk gedrag vertoond zou hebben, kunnen uw verklaringen in de navolging van uw actie geenszins gevolgd worden. Zo kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u uw houding niet zou aanpassen wanneer u diende te verschijnen bij de onderzoeksrechter en later de Dadsara (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Men zou immers kunnen verwachten dat u, die eerder niet de drang voelde uw mening over de Basij of Khamenei buiten uw familie om wereldkundig te maken, zich daar, eens de hitte van de discussie was gaan liggen, nederig zou opstellen om erger te vermijden (CGVS xx/xxxxx, p.6). Temeer omdat u zelf verklaart te vrezen dat uw vrouw geen veiligheid zou genieten indien u in de gevangenis belandt en zij daardoor ook niets zou hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 12). U verklaart echter dat u bij de onderzoeksrechter uw kritieken op de Basij en Ayatollah Khamenei herhaalde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11), hetgeen niet te rijmen valt met de door u verklaarde vrees en in het licht van uw verklaringen over de Basij ten minste merkwaardig te noemen is."

Voorts moet er op gewezen worden dat het gedrag dat u uw naasten toeschrijft alsook het gedrag dat u toeschrijft aan de Iraanse autoriteiten in navolging van de situatie waar u zichzelf ingewerkt hebt, niet kan overtuigen. Zo is het merkwaardig dat uw neef, iemand die kandidaat was voor een zitje in het parlement en directeur is van een bedrijf dat onder andere projecten voor de Iraanse metro uitvoert (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3, 11), zou instaan voor uw borg en de onderhandelingen in dat kader (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 2, 3, 11). Van iemand die politieke ambities koestert binnen Iran, kan immers verwacht worden dat hij zich geenszins zou inlaten met iemand die net de religieuze leider van het land heeft beledigd en verklaard heeft dat hij het niet eens is met hem (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden over uw schoonbroer, die bij de Nere Entezami (politie) (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6) werkt en u eveneens zou hebben bijgestaan (CGVS 1 xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Anderzijds kan het niet begrepen worden dat u, gelet op het gegeven dat uw verklaring dat men zich in Iran dient te schikken naar de wensen van de Basij en er niets tegen hun visie valt in te brengen, u samen met uw schoonbroer zou zijn gaan vragen om uw zaak te vergeten (CGVS xx/xxxxx 10 maart 2021, p. 5). Dat de commandant van de Basij in uw regio, gelet op uw actie en wat u over hen vertelde, hiermee zou instemmen tart alle verbeelding (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5) en doet afbreuk aan het beeld dat u van hen tracht op te hangen. Ook uw

verklaring aangaande uw vrijlating op borg valt moeilijk te rijmen met voorgaande. Ondanks uw publieke beledigingen aan het adres van Ayatollah Khamenei, uw gedrag jegens de Basij en uw uitspraken over bepaalde heiligen in de islam, mocht beschikken op borg en verder met rust werd gelaten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11, 12). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de leden van de Basij u al te graag wilden laten berechten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Dat men u, gelet op hun macht, op eenvoudige wijze op borg vrij liet en u nog tot twee maanden liet begaan (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9, 10, 12) geeft geen blijk van een grote interesse in uw persoon. Men kan immers, gelet op uw publiek optreden jegens de Basij, verwachten dat men een voorbeeld zou willen stellen. Dat men dit niet deed, doet het geloof in uw verklaringen eens te meer afbrokkelen.

Ook uw gedrag in navolging van uw vrijlating op borg doet de wenkbrauwen fronsen. Zo valt het niet te begrijpen dat u vrijwel geen demarches heeft ondernomen om de status van uw zaak na te gaan en verder op te volgen. U verklaart in dit kader dat u de website van Sana niet kon raadplegen vanuit België en u de toegangscode die u per SMS krijgt, niet meer kon ontvangen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 6). Indien u daadwerkelijk een zaak heeft lopen, kan er echter van u verwacht worden dat u alles in het werk zou stellen om enige ontwikkeling in uw zaak te weten te komen. Twee jaar nadat u telefoon kreeg van uw advocaat en uw neef weet u echter nog altijd niet of uw zaak verder behandeld werd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 4, 5, 6, 15), hetgeen weinig ernstig is. Nochtans blijkt u over deugdelijke contacten te beschikken binnen het Iraanse overheidsbestel, die u eerder al hielpen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11). Dat de advocaat die u heeft aangesteld uw zaak niet zou mogen behandelen omdat u een door de autoriteiten toegewezen advocaat diende te nemen, doet geen afbreuk aan voorgaande (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 6). U had immers kunnen kiezen om hierop in te gaan zodoende u goed op de hoogte werd gehouden van enige ontwikkeling in uw zaak. Bovendien verklaart u meerdere advocaten over uw zaak gesproken te hebben en bent u zo tot de conclusie gekomen dat u 60 tot 70 zweepslagen en een celstraf van drie jaar te wachten staat in Iran (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 9, 15; CGVS xx/xxxxx p. 3, 4). Voor zover u weet werd dit echter niet bevestigd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15), hetgeen merkwaardig is in het licht van de door u verklaarde problemen en het gegeven dat u bij de DVZ nog verklaarde dat u die straf ook effectief kreeg (vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze tegenstrijdigheid tast verder het geloof in uw vluchtrelaas aan. Uw lakse houding in navolging van uw vermeende vrijlating op borg staat in contrast van wat er van iemand in de door u verklaarde situatie verwacht mag worden en doet eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.

Ter staving van uw borgstelling, legt u tijdens uw tweede onderhoud een document neer waarmee u wil aantonen dat u op borg vrijkwam (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3). Het mag verbazen dat u dit pas dan neerlegt. Dat u dit pas dan deed omdat uw neef bij het vorige onderhoud op missie was (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3), kan uw laattijdige toevoeging niet vergoelijken. Uw tweede onderhoud heeft immers meer dan twee jaar na uw aanmelding plaatsgevonden. U legde overigens eerder al documenten in het kader van uw zaak in Iran neer. Bovendien kan er van u verwacht worden dat u in uw verzoek om internationale bescherming aan de bevoegde instanties spontaan alle documenten aanlevert die uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst kunnen staven, zodoende u hen zo volledig mogelijk inlicht. Dat u dit document bij uw tweede onderhoud plots voorlegt omdat uw advocaat zei dat u het nodig had (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3), doet dan ook sterk twifelen aan de authenticiteit ervan. Voorgaande vaststelling wordt verder versterkt door de inhoud van het document. U verklaart in dit kader dat het document door de Meli bank werd opgemaakt en het dateert van toen u vast zat (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 2, 3). Uw verklaringen stroken echter niet met de gegevens op het bewuste document. Hieruit blijkt immers dat het op 29/10/1397 (19 januari 2019) werd opgemaakt, hetgeen blijkt uit de datum bovenaan het document, alsook de handtekening onderaan het document. Op dat moment had u reeds uw verzoek om internationale bescherming in België ingediend. Gelet op deze frappante vaststelling kan dit document dan ook niet staven dat u op borg zou zijn vrijgekomen. Bovendien kan hieruit ook niet blijken dat u op 23 Mehr van 1397 (15 oktober 2018) (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15; vragenlijst CGVS 19/11588 vraag 1) werd opgepakt en drie dagen lang heeft vastgezeten. Dit document werd immers drie maanden na uw vermeende vrijlating opgemaakt. De vaststelling dat u aan de hand van een vals of vervalst stuk de vervolgingsfeiten tracht te staven haalt het geloof in uw asielmotieven verder onderuit.

U voegt nog toe dat de Iraanse autoriteiten er tijdens hun onderzoek zijn achter gekomen dat u had deelgenomen aan manifestaties in Mordad, Tir en Dey van 1396 (juni/juli 2017, juli/augustus 2017, december/januari 2017/2018) en in Mehr 1397 (september/oktober 2018) (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 12, opmerkingen notities persoonlijk onderhoud). Uw vrouw verklaart echter dat u deelnam aan de manifestaties van Mordad 1397 en betogingen in de jaren 80 (CGVS xx/xxxxx p. 5). Zij maakt

verder geen melding van uw aanwezigheid op andere manifestaties (CGVS xx/xxxxx p. 5). Dat u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afleggen over dit element van uw vluchtrelaas, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid aangaande uw aanwezigheid op deze betogingen en de gevolgen die dit gehad zou hebben. Men mag immers verwachten dat jullie zulke niet dagdagelijkse zaken eenduidig kunnen situeren in de tijd.

Uit het geheel dat voorafgaat dient er besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw verklaringen aangaande uw problemen in Iran, aannemelijk te maken. Het geheel van bovenstaand omschreven gedrag van de Iraanse autoriteiten, uw naasten en uzelf, doen zeer sterk twifelen aan de waarachtigheid van uw vluchtmotieven en doen het geloof in uw verzoek om internationale bescherming afbrokkelen.

Dat aan uw problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde religieuze engagement na aankomst in België. Bovendien kan ook uw religieuze beleving na uw aankomst in België niet overtuigen. Zo moet er op gewezen worden dat het gegeven dat u zich in een dermate snel tempo heeft bekeerd tot een andere godsdienst, zeer ernstige vraagtekens oproept. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u op 13 januari 2019 voor het eerst naar de kerk ging en reeds eind februari besliste te bekeren (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Ook tijdens uw verklaringen op de DVZ (20/03/2019), bleek u reeds bekeerd te zijn (verklaringen DVZ, 20/03/2019, vraag 9). Een vrijwillige en overtuigende bekering van de Islam naar het Christendom is een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis in iemands leven. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Dat u na een maand reeds besliste om door het leven te gaan als christen, zonder dat u zich op ernstige wijze in uw nieuwe religie heeft kunnen verdiepen of uzelf de tijd heeft gegeven om existentiële twijfels te overwegen, het christendom als uw nieuwe geloof aanvaardde is allerm minst ernstig en getuigt derhalve geenszins van een oprechte diepgaande bekering. Voorgaande wordt des te meer versterkt daar u verklaart tot op vandaag nog geen antwoord te hebben op al uw vragen en er nog veel zaken niet duidelijk zijn voor u (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6, 16). Dat u in het licht van voorgaande er toch voor koos om het pad van Christus te bewandelen, kan dan ook niet overtuigen en doet vermoeden dat uw kerkgang is ingegeven vanuit een opportunistisch oogpunt.

Naast de voortvarendheid waarmee u besloot christen te worden, kan ook de aanleiding tot uw bekering niet overtuigen. U verklaart in dit kader dat uw broer u introduceerde en u de islam niet accepteerde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15). U gevraagd naar hoe u uiteindelijk tot de keuze voor een bekering bent gekomen, verklaart u er niet zo over nagedacht te hebben (CGVS xx/xxxxx, p. 16), hetgeen uiteraard niet overtuigend overkomt. U stelt dat de Heilige Drievuldigheid u heeft aangetrokken en u daar in gelooft (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 16). U gevraagd waarom u dit belangrijk vindt en wat er u juist in aangetrokken heeft, kan u geen afdoende antwoord produceren (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 16). U herhaalt slechts dat u gelooft dat Jezus de zoon van god is zonder te verduidelijken hoe dit element u aantrok, u deed verdiepen in het christendom en uiteindelijk bekeren. Er mag nochtans van u verwacht worden dat u een verregaande toelichting kan geven over de beweegredenen van uw bekering. Temeer omdat u ook beweert de Bijbel gelezen te hebben en u na enkele afwegingen ervoor koos gedoopt te worden (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7). U werd verschillende malen uitgenodigd om aan te geven wat uw nieuwe religie juist met u deed en wat er juist voor zorgde dat u bekeerde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 16, 17). U bleef echter op de vlakte. Zo ook bij de vragen over de Heilige Drievuldigheid, hetgeen u overtuigde om zichzelf te dopen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7). Gelet op het belang van de Heilige Drievuldigheid in uw bekering, mag er van u wel enige uitleg verwacht worden hierover. U komt echter niet verder dan dat het zoals een object is en dat de zoon licht en warmte kan geven, waarna u van het onderwerp afwijkt (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7, 8). Uw vage antwoorden en summiere kennis over uw beweegredenen en de elementen die u overtuigd zouden hebben kunnen allerm minst overtuigen van een oprechte bekering en doen sterk afbreuk aan het geloof in uw nieuwe overtuiging. Er mag van u verwacht worden dat u kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Dit geldt des te meer wanneer een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is. U slaagde hier echter niet in.

De onoprechtheid van uw bekering blijkt ook uit het gegeven dat klaarblijkelijk sinds maart 2020 niet meer naar de kerk bent geweest (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Dat de kerk dicht was omwille van het Coronavirus kan echter niet gevolgd worden. Na de eerste lockdown in België, konden

kerkdiensten vanaf juni 2020 opnieuw doorgaan. Ook na de tweede lockdown, kon er vanaf medio december opnieuw naar de kerk gegaan worden, mits het naleven van de Corona maatregelen. In dit verband mag het verbazen dat u in het afgelopen jaar geen enkele kerkdienst persoonlijk heeft bijgewoond, hetgeen wederom duidt op een gebrek aan engagement om uw nieuwe religie te beleven.

Dat u niet de meest geëngageerde christen bent, blijkt overigens uit de vaststelling dat hoewel u sinds 18/08/2020 in het opvangcentrum te Brussel woont, u blijkbaar nog niet weet tot welke kerk u zich in de buurt zou kunnen richten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8). Dit mag echter verbazen daar u zich voor uw eerste kerkbezoek richtte tot de Iraanse kerk van Brussel (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Dat u uw lessen in de kerk van Lommel wil verderzetten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8), doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. Men kan immers van een devoot protestant verwachten dat hij zich wil integreren in de lokale kerkgemeenschap, eens te meer wanneer die kerkgemeenschap vieringen in zijn eigen taal aanbiedt en u dus bijgevolg alvast geen taalbarrière dient te overwinnen en u met gelijkgestemden religieuze rituelen kan beleven. U geeft overigens zelf aan dat u graag met hele gezin naar de kerk zou gaan van zodra deze open zijn (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15). Dat u het blijkbaar niet nodig vond om reeds naar de kerk te gaan, hetgeen nog steeds mogelijk is, en niet eens zocht naar de mogelijkheden in uw directe omgeving (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8), duidt alvast niet op een oprechte bekering.

Ook met betrekking tot uw beweegredenen voor uw doopsel kan u niet overtuigen. Zo verklaart u een eerste ronde van het doopsel niet overtuigd te zijn en nog veel vragen had (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). U stelde dat u alles wilde weten en benoemde de Heilige Drievuldigheid als iets waarvan u overtuigd geraakte (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7). Hoewel u tot op vandaag nog met veel vragen zit en er nog veel zaken niet duidelijk zijn (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7,8), koos u toch voor het doopsel. Voorgaande is echter merkwaardig daar men van u zou kunnen verwachten dat u vooraleer u het heilig sacrament dat het doopsel is, tot u neemt, zich zou verdiepen in uw nieuwe religie en hier ten volle van overtuigd zou zijn. Dat u dan toch koos voor het doopsel, doet eens te meer afbreuk aan de beweegredenen voor uw bekering. Bovendien mag het verbazen dat iemand die nog met veel vragen zit en voor wie elementen van zijn religie nog niet helemaal duidelijk zouden zijn, hij toch van mening is dat hij het 'goede nieuws' moet verspreiden (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8). Zelfs indien u, iemand die nog met vragen zit over het christendom, mensen zou uitgenodigd hebben om zich te bekeren kan dit een oprechte overtuiging niet staven. U slaagt er immers niet in om aannemelijke verklaringen aangaande uw bekering af te leggen.

Het gegeven dat u een doopattest en twee attesten over uw aanwezigheid tijdens kerkdiensten heeft neergelegd, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Deze attesten staven dat u deel nam aan het kerkelijk leven in België maar spreken zich geenszins uit over uw beweegredenen daartoe. Bovenstaande vaststellingen doen echter besluiten dat u zich niet vanuit een oprechte overtuiging engageerde. Dat u over een zekere kennis van het christendom beschikt, doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen over de motieven van uw religieuze engagement. Er kan enkel vastgesteld worden dat u zich heeft ingespannen om te studeren en aan religieuze kennisvergarings te doen. Hieruit kan echter de oprechtheid van uw bekering niet blijken.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er aan uw voorgehouden oprechte bekering tot het christendom geen geloof kan worden gehecht. Uw deelname aan het christelijke leven in België en uw opgedane kennis van het christendom kunnen de conclusie dat uw beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België een louter opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven niet weerleggen. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren. Evenmin kan er gezien het duidelijk onoprechte karakter van uw bekering aangenomen worden dat u als bekeerling gezien zal worden door uw omgeving of de Iraanse overheid louter omwille van uw deelname aan kerkvieringen en Bijbelstudie of omwille van uw christelijke posts op Facebook. Wat betreft voorgaande, werpt uw advocaat op dat u gekend bent op sociale media voor uw bekering (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17). Uit uw openbaar profiel op Facebook kan echter niet blijken dat uw profiel, met 200 vrienden, u enige bekendheid zou geven. Overigens werden er slechts vier christelijk geïnspireerde posts teruggevonden op uw profiel, telkens met een zeer beperkt aantal likes, hetgeen niet duidt op een groot bereik. Bovendien kan er van u – gezien het niet-oprechte karakter van uw bekering - verwacht worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran.

Volledigheidshalve moet er nog verwezen worden naar de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben

gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Uw advocaat vraagt om de landeninformatie van het CGVS niet in overweging te nemen maar naar het rapport van het ministerie van buitenlandse zaken van Nederland te kijken. Hij legt dit rapport evenwel niet neer. Hoe dan verwijst de landeninformatie van het CGVS naar dit bewuste rapport en doet dit geen afbreuk aan de reeds gestelde conclusie.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen in Iran en uw bekering. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. uw paspoort, het paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw zoon S., het paspoort van uw zoon K., uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw dochter vormen een bewijs van nationaliteit, identiteit en uw burgerlijke stand, hetgeen niet ter discussie staat.

Uw doopcertificaat, de attesten ter bevestiging van uw kerkgang, de foto's en het filmpje van uw kerkgang in België staven uw deelname aan bepaalde aspecten van het christelijk leven in België maar kunnen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de toenadering die u in België tot het christendom zoekt opportunistisch van aard is.

De documenten die u neerlegt inzake uw problemen met de Basij kunnen ook niet overtuigen. Van het arrestatiebevel legt u slechts een kopie neer, die geen authenticerende kenmerken als een handtekeningen of stempels bevat. Dit soort documenten kunnen mits knip en plakwerk vlot nageemaakt worden. Uit de beschikbare informatie eveneens blijkt immers dat het vlot mogelijk is om binnen en buiten Iran valse documenten m.b.t. rechtszaken te verkrijgen zijn. Hierbij kan bijkomend benadrukt worden dat stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Eenzelfde vaststelling moet gemaakt worden over het document in verband met uw borgstelling, hetgeen reeds bovenaan uitvoerig besproken werd.

Het schoolrapport van uw zoon toont aan dat hij voor het tweede semester een acceptabele score kreeg voor het onderdeel 'Koran'. Hieruit blijkt evenwel niet dat hij deelnam aan de Koranlessen van de Basij, noch dat daar een noodzaak toe was.

De screenshot van het telegramgesprek kan evenmin overtuigen. Er kan hieruit niet opgemaakt worden binnen welke context er bepaalde zaken gezegd werden, door wie en wanneer. Bovendien kunnen zulke zaken makkelijk gemanipuleerd of gefabriceerd worden, waardoor het document elke bewijswaarde ontbreekt.

Ook het filmpje van uw zoon en uw vrouw kan uw verklaringen geen kracht bijzetten. Zulke zaken kunnen immers makkelijk in scene gezet zijn.

Uw vliegtickets bevestigen dat u op 22 december 2018 vanuit Iran naar België vloog en enkele dagen later een terugvlucht had gereserveerd, hetgeen overigens een voorwaarde is om een visum te kunnen verkrijgen.

De identiteitskaart en de shenasnameh van uw neef heeft betrekking op zijn persoon en voegt verder niets toe ter staving van uw verklaringen aangaande uw problemen in Iran.

De krantenartikelen die u neerlegt alsook de filmpje van ayatollah Khamenei gaan niet over uw persoon, noch wordt er melding van u gemaakt. Bijgevolg kunnen deze documenten bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Het doktersattest en de twee foto's van uw voet tonen een gezondheidsprobleem aan dat u wijdt aan uw psychologische toestand. Indien u uw gezondheidsproblemen zou willen laten gelden in uw verzoek dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming

vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. =

Het filmpje waarin u te zien bent terwijl u uw gevechtssport beoefent, toont uw bedrevenheid en talent voor de sport aan. Verder kan zij uw verklaringen aangaande uw problemen met de Basij niet staven.

Op 6 april 2021 maakte uw advocaat opmerking met betrekking tot uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS over. Deze opmerkingen werden in rekening gebracht in deze beslissing. Uw advocaat vraagt in zijn schrijven ook om de verklaringen van uw eerste persoonlijk onderhoud in zijn geheel te negeren omdat er zich meerdere fouten hebben voorgedaan en u deze niet een per een gaat rechtzetten. Indien het CGVS het nodig achtte, bleek u bereid dit alsnog te doen. Deze beslissing werd echter louter opgesteld op basis van uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud en de verklaringen van uw vrouw.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van (tweede) verzoekster werd genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Iraanse staatsburger te zijn, geboren op 21 september 1983 te Teheran te Iran. Tot aan uw vertrek op 22 december 2018 verbleef u samen met uw echtgenoot, M.H.A. (o.v. x.xxx.xxx), en uw twee zonen, M.S. en M.K. (o.v. x.xxx.xxx) in uw woning te Teheran. Op 16 oktober 2019 verwelkomden u en uw echtgenoot een dochter, S. (o.v.x.xxx.xxx).

U behaalde een diploma van archivaris. Uw man werkte tot aan jullie vertrek in de metro van Teheran, via een bedrijf van zijn neef. Tijdens de zomervakantie van 1397 (Gregoriaanse kalender: 21 maart 2018 - 20 maart 2019) stuurde u en uw echtgenoot, uw oudste zoon naar de Koranlessen van de Basij, omdat hij op school moeite had met het lezen en reciteren van het de Koran. Na een tijdje merkten jullie een verandering in zijn gedrag op. Hij kreeg nachtmerries en nam extremistische posities in ten aanzien van u. Met het schooljaar voor de deur, hoopten jullie via een gesprek met zijn leerkracht, uw zoon van de nodige nuances binnen de Koran te voorzien. Uit het gesprek dat u had met de leerkracht, bleek echter dat jullie niet op hulp moesten rekenen, daar de school eenzelfde filosofische benadering van het boek zou aanleren. Een week later ging uw echtgenoot samen met uw zoon verhaal halen bij S.M., de man bij wie uw zoon tijdens de zomervakantie zijn Koranlessen volgde. Al snel mondde het gesprek uit in een discussie. Een collega van S., filmde het gebeuren en belde de politie. Ter plaatse werd hij door hem heiligschennis en het beledigen van Ayatollah Khamenei verweten. Hij werd prompt in de boeien geslagen en naar het politiekantoor gebracht. Vervolgens werd hij door de onderzoeksrechter ondervraagd over de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden. Ook met hem voerde hij een lange discussie waarbij hij de geloofsovertuiging van de mensen van de Basij in vraag stelde en ook nog eens duidelijk maakte dat hij het niet eens was met Ayatollah Khamenei. Vervolgens werd hij naar de gevangenis gestuurd. De volgende ochtend moest hij voor de dadasara (openbaar aanklager) verschijnen. Hij werd bijgestaan door zijn schoonbroer en zijn neef, die tevens kandidaat was bij de parlementsverkiezingen. Hij diende nog 24 uur ter beschikking te blijven en er werd een borg van 300 miljoen Toman ingesteld. Zijn neef zorgde in tussentijd voor de borgstelling. Daags nadien mocht hij beschikken en ging hij opnieuw werken. Uw echtgenoot kwam verder nog te weten dat men op de hoogte was van zijn aanwezigheid op enkele manifestaties in 1396 (21 maart 2017 - 20 maart 2018, alsook een protest van camionchauffeurs in Mordad 1397 (juli-augustus 2018).

Op 22 december 2018 trok u samen met uw gezin naar België om uw schoonbroer te bezoeken en samen met zijn gezin de kerstdagen door te brengen. Drie dagen later kreeg uw echtgenoot via zijn neef en zijn advocaat in Iran te horen dat hij wellicht 60 tot 70 zweepslagen en drie jaar cel zou krijgen. Hierop zocht hij een advocaat in België om zijn probleem toe te lichten en advies in te winnen.

Vervolgens meldden jullie zich op 14 januari 2019 aan om een verzoek om internationale bescherming te doen bij de Belgische asieldiensten omdat uw echtgenoot bij een terugkeer naar Iran vreest gevangengenomen te worden en 60 tot 70 zweepslagen te krijgen. Een dag eerder ging u samen met uw schoonbroer en uw echtgenoot voor het eerst naar de kerk. Op het einde van februari 2019 koos uw echtgenoot voor het protestantisme. Op 27 oktober 2019 liet hij zich dopen. Zelf heeft u zich nog niet bekeerd omdat u door onder andere uw zwangerschap nog niet de tijd heeft gehad zich deugdelijk in te lezen over de religie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt uw echtgenoot volgende documenten neer: uw paspoort, zijn paspoort, het paspoort van uw zoon S., het paspoort van uw zoon K., uw identiteitskaart, zijn identiteitskaart, jullie vliegtickets, het doopcertificaat van uw man, twee attesten ter bevestiging van de kerkgang van uw man, jullie huwelijksakte, twee documenten in verband met het probleem van uw man in Iran, een artikel over een lid van de Basij, de geboorteakte van uw dochter, een document in verband met de borgstelling van uw man, de shenasnameh van de neef van uw man, de identiteitskaart van zijn neef, een schoolrapport van uw zoon, een krantenartikel in verband met de toevoeging van een nota bij artikel 48 van de Iraanse strafwet, een screenshot van een telegramgesprek, foto's van de kerkgang van uw man in België, een doktersattest, twee foto's van de voet van uw man, 3 filmpjes van ayatollah Khamenei, een filmpje van u en uw oudste zoon, een filmpje van uw man terwijl hij zijn gevechtssport beoefent en een filmpje van zijn kerkgang in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming vermeldt u geen vrees of problemen te hebben ten aanzien van Iran. Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, hetgeen u ook bevestigt (vragenlijst CGVS xxxxxxxx, 20/03/2019, vraag 4, 5; CGVS xx/xxxxx, 10/02/2021, p. 11). Uw echtgenoot vreest een gevangenisstraf van drie jaar en 60 tot 70 zweepslagen te krijgen ten gevolge van een aanvaring die hij heeft gehad met S.M., een lid van de Basij (CGVS 19/11588, 22 maart 2021, p. 9, 10, 11; vragenlijst CGVS 19/11588, 20 maart 2019, vraag 2, 4). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd er een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De beslissing in uw verzoek om internationale bescherming volgt dan ook de beslissing die er in het verzoek van uw echtgenoot werd genomen. Zijn beslissing luidt als volgt.

"In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vreest u een gevangenisstraf van drie jaar en 60 tot 70 zweepslagen te krijgen ten gevolge van een aanvaring die u heeft gehad met S.M., een lid van de Basij (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 22 maart 2021, p. 9, 10, 11; vragenlijst CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 20 maart 2019, vraag 2, 4). Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u niet de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst moeten er vraagtekens geplaatst worden bij uw gedrag na aankomst in op het Belgisch grondgebied. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u op 22 december 2018 (vragenlijst DVZ, 20 maart 2019, vraag 31) in België aankwam. Vervolgens maakte u pas op 14 januari 2019 uw nood aan bescherming kenbaar aan de Belgische Autoriteiten. Van een persoon die daadwerkelijk internationale bescherming nodig heeft mag echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw vrouw verklaart in dit kader dat jullie niet de intentie hadden om in België te blijven en dat jullie reis louter als doel had uw broer te bezoeken tijdens de kerstdagen (CGVS xx/xxxxx, 10 februari 2021, p. 8). Zelf verklaart u pas op 25 december 2018 in kennis gesteld te zijn van wat u boven het hoofd hing (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 9). Hierdoor zou u advies ingewonnen hebben over uw

mogelijkheden en beslist hebben om in België een verzoek om bescherming in te dienen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 9). Voorgaande is echter weinig ernstig. U verklaart immers dat men u verweet de Iraanse geestelijke leider beledigd te hebben en heiligschennis gepleegd te hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 11). Indien de Iraanse overheidsdiensten u dit soort misdrijven daadwerkelijk in uw schoenen probeerde te schuiven, kan er van u verwacht worden dat u heel goed wist wat er u boven het hoofd zou hangen. Temeer omdat u verklaart dat u slechts op borg werd vrijgelaten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 1, 3, 12). Bovendien wist u dat u in de ogen van de Iraanse overheidsdiensten een misstap had begaan en uw dossier nog verder zou worden opgevolgd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 15). Dat u dan zoals uw advocaat suggereert, tot op het laatste moment wilde wachten om zeker te zijn dat u niet kon terugkeren naar Iran (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17), kan niet overtuigen. Dat u zich niet tot uw broer, die zelf een procedure voor het verkrijgen van internationale bescherming heeft doorlopen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9), zou kunnen richten voor informatie over de procedure omdat hij andere problemen gehad heeft (xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9) is weinig ernstig. Dat een advocaat u mogelijks met meer kennis van zaken kan bijstaan (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17), neemt niet weg dat u indien u een nood aan internationale bescherming heeft u zo spoedig mogelijk de nodige stappen dient te zetten en de Belgische autoriteiten in vertrouwen zou nemen. Dat u dit niet deed, zet ernstige vraagtekens bij uw verklaringen en brengt het geloof in uw motieven in het gedrang.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat u er geenszins in geslaagd bent om uw verklaringen met betrekking tot de grondslag van uw probleem, een discussie met een lid van de Basij, aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen in dit kader blijkt dat u besloot een confrontatie met hem aan te gaan en u hierbij klaarblijkelijk zonder enige terughoudendheid te werk ging (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11). Het is echter opmerkelijk dat u zou overgaan tot deze confrontatie of zoals u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt: een klacht bij de Basij tegen de Basij wilde indienen (CGVS Vragenlijst vraag 3.5). U verklaart immers zelf dat de Basij veel macht heeft en zij de mannen van Khamenei zijn (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 13). Uw vrouw voegt er nog aan toe dat wat zij zeggen juist is, en je niet moet proberen om iets in te brengen tegen hen (CGVS xx/xxxxx p. 11, 12). Dat u dan een confrontatie met iemand van zulke status zou aangaan, valt niet te begrijpen (CGVS 19/11588, 10 maart 2021, p. 14). Dat u dit deed omdat u uw kind wilde verdedigen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14, 15; CGVS xx/xxxxx p. 8, 9), praat de wijze waarop u dit trachtte te doen niet goed. Er kan immers van u verwacht worden dat u geenszins een lid van de Basij zou beledigen of met een neerbuigende toon zou aanspreken (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11). Ook indien u mogelijks in een vlaag van woede zou handelen kan er enige terughoudendheid van u verwacht worden. Dat u als gevechtssportbeoefenaar mogelijks geen schrik heeft om woorden te wisselen met de Basij, zoals u en uw advocaat stelt in zijn opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud, doet geen afbreuk aan voorgaande stelling (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p.4). Er kan immers niet begrepen worden hoe uw vermogen om een tegenstander fysiek de baas te zijn u zou aanzetten tot het uitdagen van de Iraanse staat doorheen haar trouwe manschappen. De gevolgen van zulke acties voor u en uw familie zijn immers niet te overzien en kunnen tot gevolg hebben dat u uw zoon helemaal niet meer kan verdedigen, hetgeen nochtans het opzet van uw actie was (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14, 15). U geeft zelf ook aan dat indien u in de gevangenis zou zitten, uw vrouw geen veiligheid heeft en niets zou hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 12). Dat u dan een Basij op zulke toon zou aanspreken, is weinig ernstig. Bovendien kan er niet begrepen worden dat u deze confrontatie als oplossing zag voor de problemen die u had met het gedrag van uw zoon. Men kan immers binnen uw pedagogische rol als ouder van u verwachten dat u de opvattingen van uw zoon tracht te nuanceren en te kaderen binnen een groter geheel. Dat hij mogelijks niet meteen luisterde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14), neemt niet weg dat u hem kon begeleiden in zijn opvattingen van de Koran en hem de tijd zou geven om bepaalde zaken tot zich te nemen en te verwerken. Hoe u juist de problemen die u had met uw zoon dacht op te lossen door een lid van de Basij te confronteren met hun Koranlessen en te beledigen, blijft dan ook geheel onduidelijk. Het mag u dan ook niet verbazen dat bovenstaand onwaarschijnlijk gedrag de wenkbrauwen doet fronsen en een deuk in het geloof in uw verklaringen slaat.

Immers mag het verbazen dat u met S.M. wilde spreken over de opleiding waar u uw zoon naartoe had gestuurd en hen hierover wilde terechtwijzen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 14, 17). U geeft immers zelf aan dat de Basij een subdivisie van de Sepah (Iraanse Revolutionaire Garde) is, zij de mannen van Khamenei zijn, ze waken over de moraliteit en ze proberen mensen hun stem af te stoppen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 13). Dat u of uw vrouw dan niet verwacht zouden hebben dat uw zoon mogelijks met opvattingen zou kunnen thuiskomen waar u zich zelf niet in kon vinden (CGVS 19/11588, 10 maart 2021, p. 13, 14; CGVS xx/xxxxx p. 14), is weinig ernstig. Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat u van mening was dat de Basij terroristen zijn en u eigenlijk uw zoon niet naar die

lessen wilde sturen (CGVS xx/xxxxxx p. 13). Uit voorgaande mag dan ook blijken dat u goed wist dat uw zoon er andere opvattingen op zou nahouden in deze Koranlessen en kan er besloten worden dat indien u uw zoon daadwerkelijk naar deze lessen gestuurd heeft, hetgeen u noch uw vrouw overigens aantonen (CGVS xx/xxxxxx p. 12, 13), u wist wat de gevolgen konden zijn en u geenszins iemand van de Basij hierover zou aanspreken. Dat de buurjongens naar deze lessen gingen en u er niet aan gedacht heeft uw zoon naar een privéleraar te sturen kan allerm minst als verklaringen ingeroepen worden (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 13, 14). In het licht van wat voorafgaat, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen aangaande de grondslag van uw problemen in Iran, uw confrontatie met S.M.

Zelfs indien u daadwerkelijk zulk onwaarschijnlijk gedrag vertoond zou hebben, kunnen uw verklaringen in de navolging van uw actie geenszins gevolgd worden. Zo kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u uw houding niet zou aanpassen wanneer u diende te verschijnen bij de onderzoeksrechter en later de Dadsara (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Men zou immers kunnen verwachten dat u, die eerder niet de drang voelde uw mening over de Basij of Khamenei buiten uw familie om wereldkundig te maken, zich daar, eens de hitte van de discussie was gaan liggen, nederig zou opstellen om erger te vermijden (CGVS xx/xxxxxx, p.6). Temeer omdat u zelf verklaart te vrezen dat uw vrouw geen veiligheid zou genieten indien u in de gevangenis belandt en zij daardoor ook niets zou hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 12). U verklaart echter dat u bij de onderzoeksrechter uw kritieken op de Basij en Ayatollah Khamenei herhaalde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11), hetgeen niet te rijmen valt met de door u verklaarde vrees en in het licht van uw verklaringen over de Basij ten minste merkwaardig te noemen is."

Voorts moet er op gewezen worden dat het gedrag dat u uw naasten toeschrijft alsook het gedrag dat u toeschrijft aan de Iraanse autoriteiten in navolging van de situatie waar u zichzelf ingewerkt hebt, niet kan overtuigen. Zo is het merkwaardig dat uw neef, iemand die kandidaat was voor een zitje in het parlement en directeur is van een bedrijf dat onder andere projecten voor de Iraanse metro uitvoert (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3, 11), zou instaan voor uw borg en de onderhandelingen in dat kader (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 2, 3, 11). Van iemand die politieke ambities koestert binnen Iran, kan immers verwacht worden dat hij zich geenszins zou inlaten met iemand die net de religieuze leider van het land heeft beledigd en verklaard heeft dat hij het niet eens is met hem (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden over uw schoonbroer, die bij de Nere Entezami (politie) (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6) werkt en u eveneens zou hebben bijgestaan (CGVS 1 xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Anderzijds kan het niet begrepen worden dat u, gelet op het gegeven dat uw verklaring dat men zich in Iran dient te schikken naar de wensen van de Basij en er niets tegen hun visie valt in te brengen, u samen met uw schoonbroer zou zijn gaan vragen om uw zaak te vergeten (CGVS xx/xxxxx 10 maart 2021, p. 5). Dat de commandant van de Basij in uw regio, gelet op uw actie en wat u over hen vertelde, hiermee zou instemmen tart alle verbeelding (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5) en doet afbreuk aan het beeld dat u van hen tracht op te hangen. Ook uw verklaring aangaande uw vrijlating op borg valt moeilijk te rijmen met voorgaande. Ondanks uw publieke beledigingen aan het adres van Ayatollah Khamenei, uw gedrag jegens de Basij en uw uitspraken over bepaalde heiligen in de islam, mocht beschikken op borg en verder met rust werd gelaten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11, 12). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de leden van de Basij u al te graag wilden laten berechten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Dat men u, gelet op hun macht, op eenvoudige wijze op borg vrij liet en u nog tot twee maanden liet begaan (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9, 10, 12) geeft geen blijk van een grote interesse in uw persoon. Men kan immers, gelet op uw publiek optreden jegens de Basij, verwachten dat men een voorbeeld zou willen stellen. Dat men dit niet deed, doet het geloof in uw verklaringen eens te meer afbrokkelen.

Ook uw gedrag in navolging van uw vrijlating op borg doet de wenkbrauwen fronsen. Zo valt het niet te begrijpen dat u vrijwel geen demarches heeft ondernomen om de status van uw zaak na te gaan en verder op te volgen. U verklaart in dit kader dat u de website van Sana niet kon raadplegen vanuit België en u de toegangscode die u per SMS krijgt, niet meer kon ontvangen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 6). Indien u daadwerkelijk een zaak heeft lopen, kan er echter van u verwacht worden dat u alles in het werk zou stellen om enige ontwikkeling in uw zaak te weten te komen. Twee jaar nadat u telefoon kreeg van uw advocaat en uw neef weet u echter nog altijd niet of uw zaak verder behandeld werd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 4, 5, 6, 15), hetgeen weinig ernstig is. Nochtans blijkt u over deugdelijke contacten te beschikken binnen het Iraanse overheidsbestel, die u eerder al hielpen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11). Dat de advocaat die u heeft aangesteld uw zaak niet zou mogen behandelen omdat u een door de autoriteiten toegewezen advocaat diende te nemen, doet geen afbreuk aan voorgaande (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 6). U had immers kunnen kiezen om

hierop in te gaan zodoende u goed op de hoogte werd gehouden van enige ontwikkeling in uw zaak. Bovendien verklaart u meerdere advocaten over uw zaak gesproken te hebben en bent u zo tot de conclusie gekomen dat u 60 tot 70 zweepslagen en een celstraf van drie jaar te wachten staat in Iran (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 9, 15; CGVS xx/xxxxxx p. 3, 4). Voor zover u weet werd dit echter niet bevestigd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15), hetgeen merkwaardig is in het licht van de door u verklaarde problemen en het gegeven dat u bij de DVZ nog verklaarde dat u die straf ook effectief kreeg (vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze tegenstrijdigheid tast verder het geloof in uw vluchtrelaas aan. Uw lakse houding in navolging van uw vermeende vrijlating op borg staat in contrast van wat er van iemand in de door u verklaarde situatie verwacht mag worden en doet eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.

Ter staving van uw borgstelling, legt u tijdens uw tweede onderhoud een document neer waarmee u wil aantonen dat u op borg vrijkwam (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3). Het mag verbazen dat u dit pas dan neerlegt. Dat u dit pas dan deed omdat uw neef bij het vorige onderhoud op missie was (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3), kan uw laattijdige toevoeging niet vergoelijken. Uw tweede onderhoud heeft immers meer dan twee jaar na uw aanmelding plaatsgevonden. U legde overigens eerder al documenten in het kader van uw zaak in Iran neer. Bovendien kan er van u verwacht worden dat u in uw verzoek om internationale bescherming aan de bevoegde instanties spontaan alle documenten aanlevert die uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst kunnen staven, zodoende u hen zo volledig mogelijk inlicht. Dat u dit document bij uw tweede onderhoud plots voorlegt omdat uw advocaat zei dat u het nodig had (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3), doet dan ook sterk twifelen aan de authenticiteit ervan. Voorgaande vaststelling wordt verder versterkt door de inhoud van het document. U verklaart in dit kader dat het document door de Meli bank werd opgemaakt en het dateert van toen u vast zat (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 2, 3). Uw verklaringen stroken echter niet met de gegevens op het bewuste document. Hieruit blijkt immers dat het op 29/10/1397 (19 januari 2019) werd opgemaakt, hetgeen blijkt uit de datum bovenaan het document, alsook de handtekening onderaan het document. Op dat moment had u reeds uw verzoek om internationale bescherming in België ingediend. Gelet op deze frappante vaststelling kan dit document dan ook niet staven dat u op borg zou zijn vrijgekomen. Bovendien kan hieruit ook niet blijken dat u op 23 Mehr van 1397 (15 oktober 2018) (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15; vragenlijst CGVS 19/11588 vraag 1) werd opgepakt en drie dagen lang heeft vastgezeten. Dit document werd immers drie maanden na uw vermeende vrijlating opgemaakt. De vaststelling dat u aan de hand van een vals of vervalst stuk de vervolgingsfeiten tracht te staven haalt het geloof in uw asielmotieven verder onderuit.

U voegt nog toe dat de Iraanse autoriteiten er tijdens hun onderzoek zijn achter gekomen dat u had deelgenomen aan manifestaties in Mordad, Tir en Dey van 1396 (juni/juli 2017, juli/augustus 2017, december/januari 2017/2018) en in Mehr 1397 (september/oktober 2018) (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 12, opmerkingen notities persoonlijk onderhoud). Uw vrouw verklaart echter dat u deelnam aan de manifestaties van Mordad 1397 en betogingen in de jaren 80 (CGVS xx/xxxxxx p. 5). Zij maakt verder geen melding van uw aanwezigheid op andere manifestaties (CGVS xx/xxxxxx p. 5). Dat u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afleggen over dit element van uw vluchtrelaas, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid aangaande uw aanwezigheid op deze betogingen en de gevolgen die dit gehad zou hebben. Men mag immers verwachten dat jullie zulke niet dagdagelijkse zaken eenduidig kunnen situeren in de tijd.

Uit het geheel dat voorafgaat dient er besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw verklaringen aangaande uw problemen in Iran, aannemelijk te maken. Het geheel van bovenstaand omschreven gedrag van de Iraanse autoriteiten, uw naasten en uzelf, doen zeer sterk twifelen aan de waarachtigheid van uw vluchtmotieven en doen het geloof in uw verzoek om internationale bescherming afbrokkelen.

Dat aan uw problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde religieuze engagement na aankomst in België. Bovendien kan ook uw religieuze beleving na uw aankomst in België niet overtuigen. Zo moet er op gewezen worden dat het gegeven dat u zich in een dermate snel tempo heeft bekeerd tot een andere godsdienst, zeer ernstige vraagtekens oproept. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u op 13 januari 2019 voor het eerst naar de kerk ging en reeds eind februari besliste te bekeren (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Ook tijdens uw verklaringen op de DVZ (20/03/2019), bleek u reeds bekeerd te zijn (verklaringen DVZ, 20/03/2019, vraag 9). Een vrijwillige en overtuigende bekering van de Islam naar het Christendom is een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis in iemands leven. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Dat u na een maand reeds

besliste om door het leven te gaan als christen, zonder dat u zich op ernstige wijze in uw nieuwe religie heeft kunnen verdiepen of uzelf de tijd heeft gegeven om existentiële twijfels te overwegen, het christendom als uw nieuwe geloof aanvaardde is allerm minst ernstig en getuigt derhalve geenszins van een oprechte diepgaande bekering. Voorgaande wordt des te meer versterkt daar u verklaart tot op vandaag nog geen antwoord te hebben op al uw vragen en er nog veel zaken niet duidelijk zijn voor u (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6, 16). Dat u in het licht van voorgaande er toch voor koos om het pad van Christus te bewandelen, kan dan ook niet overtuigen en doet vermoeden dat uw kerkgang is ingegeven vanuit een opportunistisch oogpunt.

Naast de voortvarendheid waarmee u besloot christen te worden, kan ook de aanleiding tot uw bekering niet overtuigen. U verklaart in dit kader dat uw broer u introduceerde en u de islam niet accepteerde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15). U gevraagd naar hoe u uiteindelijk tot de keuze voor een bekering bent gekomen, verklaart u er niet zo over nagedacht te hebben (CGVS xx/xxxxx, p. 16), hetgeen uiteraard niet overtuigend overkomt. U stelt dat de Heilige Drievuldigheid u heeft aangetrokken en u daar in gelooft (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 16). U gevraagd waarom u dit belangrijk vindt en wat er u juist in aangetrokken heeft, kan u geen afdoende antwoord produceren (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 16). U herhaalt slechts dat u gelooft dat Jezus de zoon van god is zonder te verduidelijken hoe dit element u aantrok, u deed verdiepen in het christendom en uiteindelijk bekeren. Er mag nochtans van u verwacht worden dat u een verregaande toelichting kan geven over de beweegredenen van uw bekering. Temeer omdat u ook beweert de Bijbel gelezen te hebben en u na enkele afwegingen ervoor koos gedoopt te worden (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7). U werd verschillende malen uitgenodigd om aan te geven wat uw nieuwe religie juist met u deed en wat er juist voor zorgde dat u bekeerde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 16, 17). U bleef echter op de vlakte. Zo ook bij de vragen over de Heilige Drievuldigheid, hetgeen u overtuigde om zichzelf te dopen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7). Gelet op het belang van de Heilige Drievuldigheid in uw bekering, mag er van u wel enige uitleg verwacht worden hierover. U komt echter niet verder dan dat het zoals een object is en dat de zoon licht en warmte kan geven, waarna u van het onderwerp afwijkt (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7, 8). Uw vage antwoorden en summiere kennis over uw beweegredenen en de elementen die u overtuigd zouden hebben kunnen allerm minst overtuigen van een oprechte bekering en doen sterk afbreuk aan het geloof in uw nieuwe overtuiging. Er mag van u verwacht worden dat u kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Dit geldt des te meer wanneer een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is. U slaagde hier echter niet in.

De onoprechtheid van uw bekering blijkt ook uit het gegeven dat klaarblijkelijk sinds maart 2020 niet meer naar de kerk bent geweest (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Dat de kerk dicht was omwille van het Coronavirus kan echter niet gevolgd worden. Na de eerste lockdown in België, konden kerkdiensten vanaf juni 2020 opnieuw doorgaan. Ook na de tweede lockdown, kon er vanaf medio december opnieuw naar de kerk gegaan worden, mits het naleven van de Corona maatregelen. In dit verband mag het verbazen dat u in het afgelopen jaar geen enkele kerkdienst persoonlijk heeft bijgewoond, hetgeen wederom duidt op een gebrek aan engagement om uw nieuwe religie te beleven.

Dat u niet de meest geëngageerde christen bent, blijkt overigens uit de vaststelling dat hoewel u sinds 18/08/2020 in het opvangcentrum te Brussel woont, u blijkbaar nog niet weet tot welke kerk u zich in de buurt zou kunnen richten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8). Dit mag echter verbazen daar u zich voor uw eerste kerkbezoek richtte tot de Iraanse kerk van Brussel (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Dat u uw lessen in de kerk van Lommel wil verderzetten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8), doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. Men kan immers van een devoot protestant verwachten dat hij zich wil integreren in de lokale kerkgemeenschap, eens te meer wanneer die kerkgemeenschap vieringen in zijn eigen taal aanbiedt en u dus bijgevolg alvast geen taalbarrière dient te overwinnen en u met gelijkgestemden religieuze rituelen kan beleven. U geeft overigens zelf aan dat u graag met hele gezin naar de kerk zou gaan van zodra deze open zijn (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15). Dat u het blijkbaar niet nodig vond om reeds naar de kerk te gaan, hetgeen nog steeds mogelijk is, en niet eens zocht naar de mogelijkheden in uw directe omgeving (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8), duidt alvast niet op een oprechte bekering.

Ook met betrekking tot uw beweegredenen voor uw doopsel kan u niet overtuigen. Zo verklaart u een eerste ronde van het doopsel niet overtuigd te zijn en nog veel vragen had (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). U stelde dat u alles wilde weten en benoemde de Heilige Drievuldigheid als iets waarvan u

overtuigd geraakte (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7). Hoewel u tot op vandaag nog met veel vragen zit en er nog veel zaken niet duidelijk zijn (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 7,8), koos u toch voor het doopsel. Voorgaande is echter merkwaardig daar men van u zou kunnen verwachten dat u vooraleer u het heilig sacrament dat het doopsel is, tot u neemt, zich zou verdiepen in uw nieuwe religie en hier ten volle van overtuigd zou zijn. Dat u dan toch koost voor het doopsel, doet eens te meer afbreuk aan de beweegredenen voor uw bekering. Bovendien mag het verbazen dat iemand die nog met veel vragen zit en voor wie elementen van zijn religie nog niet helemaal duidelijk zouden zijn, hij toch van mening is dat hij het 'goede nieuws' moet verspreiden (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8). Zelfs indien u, iemand die nog met vragen zit over het christendom, mensen zou uitgenodigd hebben om zich te bekeren kan dit een oprechte overtuiging niet staven. U slaagt er immers niet in om aannemelijke verklaringen aangaande uw bekering af te leggen.

Het gegeven dat u een doopattest en twee attesten over uw aanwezigheid tijdens kerkdiensten heeft neergelegd, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Deze attesten staven dat u deel nam aan het kerkelijk leven in België maar spreken zich geenszins uit over uw beweegredenen daartoe. Bovenstaande vaststellingen doen echter besluiten dat u zich niet vanuit een oprechte overtuiging engageerde. Dat u over een zekere kennis van het christendom beschikt, doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen over de motieven van uw religieuze engagement. Er kan enkel vastgesteld worden dat u zich heeft ingespannen om te studeren en aan religieuze kennisvergaring te doen. Hieruit kan echter de oprechtheid van uw bekering niet blijken.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er aan uw voorgehouden oprechte bekering tot het christendom geen geloof kan worden gehecht. Uw deelname aan het christelijke leven in België en uw opgedane kennis van het christendom kunnen de conclusie dat uw beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België een louter opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven niet weerleggen. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren. Evenmin kan er gezien het duidelijk onoprechte karakter van uw bekering aangenomen worden dat u als bekeerling gezien zal worden door uw omgeving of de Iraanse overheid louter omwille van uw deelname aan kerkvieringen en Bijbelstudie of omwille van uw christelijke posts op Facebook. Wat betreft voorgaande, werpt uw advocaat op dat u gekend bent op sociale media voor uw bekering (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17). Uit uw openbaar profiel op Facebook kan echter niet blijken dat uw profiel, met 200 vrienden, u enige bekendheid zou geven. Overigens werden er slechts vier christelijk geïnspireerde posts teruggevonden op uw profiel, telkens met een zeer beperkt aantal likes, hetgeen niet duidt op een groot bereik. Bovendien kan er van u – gezien het niet-oprechte karakter van uw bekering - verwacht worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran.

Volledigheidshalve moet er nog verwezen worden naar de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Uw advocaat vraagt om de landeninformatie van het CGVS niet in overweging te nemen maar naar het rapport van het ministerie van buitenlandse zaken van Nederland te kijken. Hij legt dit rapport evenwel niet neer. Hoe dan verwijst de landeninformatie van het CGVS naar dit bewuste rapport en doet dit geen afbreuk aan de reeds gestelde conclusie.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweemde problemen in Iran en uw bekering. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. uw paspoort, het paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw zoon S., het paspoort van uw zoon K., uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw dochter vormen een bewijs van nationaliteit, identiteit en uw burgerlijke stand, hetgeen niet ter discussie staat.

Uw doopcertificaat, de attesten ter bevestiging van uw kerkgang, de foto's en het filmpje van uw kerkgang in België staven uw deelname aan bepaalde aspecten van het christelijk leven in België maar

kunnen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de toenadering die u in België tot het christendom zoekt opportunistisch van aard is.

De documenten die u neerlegt inzake uw problemen met de Basij kunnen ook niet overtuigen. Van het arrestatiebevel legt u slechts een kopie neer, die geen authenticerende kenmerken als een handtekeningen of stempels bevat. Dit soort documenten kunnen mits knip en plakwerk vlot nagemaakt worden. Uit de beschikbare informatie eveneens blijkt immers dat het vlot mogelijk is om binnen en buiten Iran valse documenten m.b.t. rechtszaken te verkrijgen zijn. Hierbij kan bijkomend benadrukt worden dat stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Eenzelfde vaststelling moet gemaakt worden over het document in verband met uw borgstelling, hetgeen reeds bovenaan uitvoerig besproken werd.

Het schoolrapport van uw zoon toont aan dat hij voor het tweede semester een acceptabele score kreeg voor het onderdeel 'Koran'. Hieruit blijkt evenwel niet dat hij deelnam aan de Koranlessen van de Basij, noch dat daar een noodzaak toe was.

De screenshot van het telegramgesprek kan evenmin overtuigen. Er kan hieruit niet opgemaakt worden binnen welke context er bepaalde zaken gezegd werden, door wie en wanneer. Bovendien kunnen zulke zaken makkelijk gemanipuleerd of gefabriceerd worden, waardoor het document elke bewijswaarde ontbreekt.

Ook het filmpje van uw zoon en uw vrouw kan uw verklaringen geen kracht bijzetten. Zulke zaken kunnen immers makkelijk in scene gezet zijn.

Uw vliegtickets bevestigen dat u op 22 december 2018 vanuit Iran naar België vloog en enkele dagen later een terugvlucht had gereserveerd, hetgeen overigens een voorwaarde is om een visum te kunnen verkrijgen.

De identiteitskaart en de shenasnameh van uw neef heeft betrekking op zijn persoon en voegt verder niets toe ter staving van uw verklaringen aangaande uw problemen in Iran.

De krantenartikelen die u neerlegt alsook de filmpje van ayatollah Khamenei gaan niet over uw persoon, noch wordt er melding van u gemaakt. Bijgevolg kunnen deze documenten bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Het doktersattest en de twee foto's van uw voet tonen een gezondheidsprobleem aan dat u wijdt aan uw psychologische toestand. Indien u uw gezondheidsproblemen zou willen laten gelden in uw verzoek dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. =

Het filmpje waarin u te zien bent terwijl u uw gevechtssport beoefent, toont uw bedrevenheid en talent voor de sport aan. Verder kan zij uw verklaringen aangaande uw problemen met de Basij niet staven.

Op 6 april 2021 maakte uw advocaat opmerking met betrekking tot uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS over. Deze opmerkingen werden in rekening gebracht in deze beslissing. Uw advocaat vraagt in zijn schrijven ook om de verklaringen van uw eerste persoonlijk onderhoud in zijn geheel te negeren omdat er zich meerdere fouten hebben voorgedaan en u deze niet een per een gaat rechtzetten. Indien het CGVS het nodig achtte, bleek u bereid dit alsnog te doen. Deze beslissing werd echter louter opgesteld op basis van uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud en de verklaringen van uw vrouw.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Verzoekers beroepen zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A, van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers gaan in op de vluchtelingdefinitie in artikel 1 van het Verdrag van Genève. Zij toetsten hun situatie, problemen en vrees aan de elementen in deze definitie en herhalen in dit kader de aangevoerde vrees om door het regime te worden vervolgd voor de door verzoeker gepleegde feiten in Iran. Zij stellen voorts dat verzoekers broer eveneens een bekeerde christen is die door de verwerende partij is erkend als vluchteling en dat zij zelf ook gekend zijn als bekeerde christenen in België tussen de landgenoten en eveneens op de sociale media.

2.1.2. Verzoekers beroepen zich in een tweede middel op de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* de zorgvuldigheidsplicht.

Zij voeren vooreerst aan dat ze getraumatiseerd zijn omdat hun leven in gevaar is, dat zij hun werk en eigendom zijn verloren en afstand moesten nemen van hun familie en dat in hun geval het voordeel van de twijfel ruim gerechtvaardigd is. De verwerende partij heeft volgens hen geen rekening gehouden met de algemene mentale toestand van verzoeker na zijn trauma.

Verzoekers stellen voorts dat ze op glasheldere wijze hebben uitgelegd waarom ze niet direct na hun aankomst in België asiel hebben aangevraagd en drie weken hebben gewacht alvorens dit te doen, wat echter geen reden mag zijn om hun vrees voor vervolging in twijfel te trekken. Zo kwamen ze op legale wijze in België aan in de kerstperiode, periode tijdens dewelke asielinstanties, advocatenkantoren en sociale diensten in vakantiemodus zijn, en zijn ze in deze periode, tijdens dewelke zij bij verzoekers broer logeerden, op zoek gegaan naar een advocaat om hun situatie uit te leggen. Er kan hen, zo stellen verzoekers, evenmin verweten worden geen advies te hebben gevraagd aan verzoekers broer, enkel omdat deze jaren geleden een asielprocedure heeft doorlopen in België.

In verband met de beweerde problemen van en discussie en confrontatie met een lid van de Basij, werpen verzoekers op dat het niet verzoekers bedoeling was een confrontatie tot stand te brengen, dat het gewoon uit de hand is gelopen, dat verzoeker dit deed op advies van een psycholoog en dat verzoeker een professionele sportbeoefenaar is en zeer stoutmoedig. Zij snappen niet dat de verwerende partij stelt dat zelfs in een vlaag van woede van verzoeker terughoudendheid mag worden verwacht, net omdat men niet terughoudend kan zijn als men handelt in een vlaag van woede. De verwerende partij spreekt zichzelf op dat vlak dan ook tegen volgens verzoekers. Verzoeker heeft zijn eigen zoon verdedigd, op een manier die volgens hem correct was en hij zou op dezelfde wijze handelen mocht hij op vandaag opnieuw in dezelfde situatie komen. Verzoeker moet luidens het verzoekschrift niet handelen op een wijze die men in Europa logisch vindt en het is niet de schuld van verzoekers dat de koranklassen door de Basij georganiseerd worden.

Dat de verwerende partij niet gelooft dat verzoekers hun zoon naar de koranles gestuurd zouden hebben, is volgens verzoekers louter gebaseerd op het buikgevoel van de verwerende partij. Er zit geen enkel element in het dossier om dit in twijfel te trekken en dienaangaande zijn er steeds coherente verklaringen afgelegd (tijdstip en wijze van inschrijving, medecursisten). Nog volgens verzoekers is de verwerende partij niet gekend met de werkwijze en gewoontes in hun land van herkomst en met het gegeven dat mensen geen privéleraar huren voor koranlessen.

Aangaande de houding van verzoeker nadat hij verschenen was bij de onderzoeksrechter en later bij de “Dadsara”, werpen verzoekers op dat alle tussen verzoeker en de onderzoeksrechter gewisselde woorden in een proces-verbaal zijn opgenomen en dat verzoeker onmogelijk een andere versie van de feiten bij de onderzoeksrechter naar boven kan brengen. Verzoekers zien niet in wat er mis zou kunnen zijn met het daar verklaarde als zou Khameini geen teken van god zijn en zien dit niet als een belediging van Khameini.

Wat het gedrag van verzoeker, verzoekers naasten, alsook het gedrag van de Iraanse autoriteiten in navolging van de situatie waar verzoeker zichzelf heeft ingewerkt betreft, voeren verzoekers vooreerst aan dat het, net als in België, aan de Iraanse rechter toekomt - en niet aan de Basij - om iemand vrij te laten door middel van een borg, wat een door de verwerende partij gekend feit moet zijn. Uit de redenering in de bestreden beslissingen aangaande de door verzoekers neef geboden hulp, leiden verzoekers dan weer af dat de verwerende partij nooit zelf haar familie heeft geholpen, zo niet zou ze begrepen hebben dat dit een *“zeer normaal zaak in de wereld”* is. Verzoekers neef heeft geen problemen met het Iraanse regime en mag aldus gerust familieleden helpen die in vlaag van woede een daad gepleegd hebben.

Vervolgens werpen verzoekers op dat de verwerende partij heeft nagelaten om rekening te houden met verzoekers uitleg over de stappen die hij heeft ondernomen om zich te informeren over zijn zaak. Verzoekers stellen dat verzoeker ook duidelijk heeft uitgelegd welke stappen hij ondernomen heeft om de website van “Sana” te raadplegen. Als de verwerende partij meer dan dat wil, moet verzoeker terugkeren naar Iran en in de gevangenis zitten om dan de gewenste informatie te krijgen.

De niet-bevestiging van het vonnis is luidens het verzoekschrift het enige element dat correct is aangehaald door de verwerende partij. In Iran kan men niet op voorhand weten weke straf men krijgt. Wel is zeker dat hij voor dit misdrijf zal worden veroordeeld. Mocht verzoeker vrijgesproken worden, wordt de betaalde “*sperda*” terug uitbetaald aan zijn neef, wat niet het geval is aangezien verzoekers weten dat verzoeker in dit geval nooit vrijpraak zal krijgen.

Verzoekers ontkennen voorts dat de voorgelegde borgakte vals zou zijn en stellen dat de verwerende partij heeft nagelaten om dit document goed te lezen en te vertalen. De tolk bij het commissariaat-generaal heeft volgens verzoekers een grote fout begaan door geen onderscheid te maken tussen een bankgarantie (“*zamanatnama banke*”) en “*sperda*” (betaling van geld aan “Dadsara”). Zij herhalen dat verzoeker met een bankgarantie is vrijgekomen en dat de neef van verzoeker deze achteraf heeft omgezet naar “*sperda*”. De omzetting van de bankgarantie naar “*sperda*” is te verklaren omdat verzoekers besloten niet terug te keren naar Iran. Om zijn geloofwaardigheid bij de bank niet te verliezen, heeft de neef van verzoeker dan ook beslist tot omzetting van de bankgarantie naar de “*sperda*”. Dit zijn volgens verzoekers geen *post factum*-verklaringen en deze zijn reeds glashelder aan de verwerende partij uitgelegd en gestaafd met bewijzen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker d.d. 22 maart 2021, p. 3). Dat de tolk geen onderscheid kan maken tussen een bankgarantie en “*sperda*”, is luidens het verzoekschrift te wijten aan de verwerende partij zelf en zorgde ervoor dat het doorslaggevende stuk als vals werd beschouwd.

De verwerende partij heeft, zo werpen verzoekers voorts op, eveneens nagelaten om rekening te houden met het belang van het kind, zoals verwoord in artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag. Verzoekers kind is vijf jaar oud en niet in staat om Farsi te spreken en verzoekers wonen bijna drie jaar in een kamer met drie kinderen.

Verzoekers zien voorts niet in wat er fout is om twee jaar te wachten om stukken te verzamelen. De Belgische overheid organiseert geen opleidingen voor asielzoekers om uitleg te geven welke stukken ze moeten verzamelen. Verzoekers' advocaat heeft op basis van hun verklaringen en de elementen in het dossier gevraagd naar bijkomende stukken die verzoekers dan via familieleden in het land van herkomst hebben bekomen. Ten andere laten verzoekers opvoeding en religie hem niet toe om zich schuldig te maken aan het voorleggen van valse stukken.

Aangaande de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de door verzoeker in Iran gevolgde manifestaties, stellen verzoekers dat verzoekster slechts een voorbeeld heeft gegeven van de ergste en bekendste betogingen waaraan verzoeker heeft deelgenomen.

Wat de motivering van de bestreden beslissingen in verband met de onoprechtheid van verzoekers bekering betreft, voeren verzoekers aan niet te begrijpen waarom de verwerende partij nietszeggende

argumenten gebruikt. Verzoekers menen dat verzoeker de bijbel gelezen heeft en dat hij voldoende kennis heeft over het christendom, wat ook wordt bevestigd door de verwerende partij. De bewering als zou verzoeker te snel bekeerd zijn, houdt geen rekening met het feit dat verzoekers broer, die verzoeker reeds bezocht en bij wie hij twintig dagen van zijn verblijf logeerde, ook een bekeerde christen is, die door de verwerende partij als vluchteling is erkend. Verzoekers wensen, onder verwijzing naar het rapport http://www.herscheping.nl/05nl/bek_10iedere_bekering_uniek.php, aan te tonen dat religie geen exacte wetenschap is, dat het niet redelijk is om de bekering van verzoeker in twijfel te trekken en dat het argument dat verzoeker gedoopt is zonder eerst een antwoord te hebben op alle vragen nietszeggend is. Verzoekers stellen voorts nog dat verzoeker een goed christen is, bekend tussen zijn gemeenschap en in de sociale media als een bekeerd persoon. Het feit dat verzoeker de regels gerespecteerd heeft en tijdens de Covid-19 uitbraak zijn gezondheid, de gezondheid van zijn gezin en anderen niet in gevaar heeft gebracht door naar de kerk te gaan, mag volgens verzoekers dan weer geen reden zijn om verzoekers oprechtheid in twijfel te trekken. Verzoeker vreest bij een eventuele terugkeer naar Iran onthoofd te zullen worden en haalt aan dat het regime meer dan 540 Iraniërs in het buitenland heeft vermoord en dat ze op een zeer actieve wijze de activiteiten van de Iraniërs in de diaspora in de gaten houden. Verzoekers verwijzen hiervoor naar een ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland van 24 december 2013, alsook naar andere webpagina's, daterend uit 2013.

Tot slot werpen verzoekers op dat de verwerende partij heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom zij geen rekening heeft gehouden met de verklaringen van verzoeker, wat neerkomt op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.3. Verzoekers gaan in wat zich aandient als een derde middel in op de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zij stellen dat de verwerende partij naliet te motiveren waarom zij niet in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b), en wijzen op de '*sliding scale*' in § 39 van het arrest *Elgafaji* van het Hof van Justitie. Verzoekers zijn van mening dat zij deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk hebben gemaakt door hun profiel.

Verzoekers werpen voorts nog op dat de verwerende partij heeft nagelaten te motiveren waarom er geen subsidiaire bescherming werd toegekend.

2.1.4. Verzoekers vragen op grond van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, dan wel om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar de commissaris-generaal.

2.1.5. De door verzoekers aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van het voorgaande benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggend verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van

Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij, zo weze herhaald, daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Waar verzoekers stellen dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden zou zijn, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen het hem onmogelijk zouden maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoekers blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissingen kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.6. Naar het door verzoekers geschonden geachte artikel 1, A, van het Verdrag van Genève wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen wordt dat artikel uitdrukkelijk als juridische grondslag vermeld. Dit wetsartikel schrijft voor dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De loutere affirmatie van verzoekers in hun eerste middel dat zij wel degelijk voldoen aan de criteria uit de vluchtelingendefinitie volstaat uiteraard niet om hen internationale bescherming te verlenen. Het komt aan verzoekers toe concrete elementen aan te reiken waaruit blijkt dat zij inderdaad een gegronde vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade.

2.3.7. Waar verzoekers verwijzen naar het belang van het kind, zoals verwoord in artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, dient te worden opgemerkt dat de algemene bepaling dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève, in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. In dit kader dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekers geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen. Verzoekers slagen er niet in om de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Waar verzoekers menen dat ze getraumatiseerd zijn omdat hun leven in gevaar is, ze hun werk en eigendom hebben verloren en afstand hebben moeten nemen van hun familie, dat daardoor het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd is en dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de algemene mentale toestand van verzoekers na verzoekers trauma, dient verder te worden

opgemerkt dat dit alles niet de minste steun vindt in het dossier en dan ook geenszins kan worden gevolgd. Vooreerst brengen verzoekers ter staving van dit aangevoerde en voorgehouden trauma geen medisch attest bij. Nochtans kan worden aangenomen dat zij, zo verzoekers' trauma werkelijk dermate uitgesproken zou zijn, dit zouden moeten kunnen staven aan de hand van dergelijk attest. Verzoekers gaven in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" bij de Dienst Vreemdelingenzaken verder eenduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van het verhaal of de deelname aan de procedure om internationale bescherming konden bemoeilijken. Ook bij het invullen van de vragenlijst en het afnemen van de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakten verzoekers er geen melding van dat eventuele psychische problemen hen ertoe zouden kunnen verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen. Zij formuleerden geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor aldaar en ondertekenden hun verklaringen uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hen werden voorgelezen in het Farsi. Verzoekers werden bij het commissariaat-generaal bij de persoonlijke onderhouden bovendien bijgestaan door hun huidige advocaat en een tolk die het Farsi machtig is. Verzoekers gaven bij het commissariaat-generaal aan dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en verzoeker zette een paar zaken recht (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 10 februari 2021, p. 2). Verzoeker formuleerde ook aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud geen opmerkingen in de voormelde zin, andere dan dat hij niet wilde verder gaan met de tolk omdat de communicatie niet naar behoren verliep, wat door de advocaat werd bevestigd (*ibid.*, p. 7). Uit de notities van de persoonlijke onderhouden van verzoekers kunnen geen problemen, andere dan die met de tolk tijdens het eerste gehoor van verzoeker, worden afgeleid. Dit alles klemt nog des te meer nu verzoekers nalaten om inzake het voorgaande ook maar enige verdere duiding te verschaffen. Zij tonen geenszins concreet aan dat, waar of op welke wijze het beweerde "*trauma*" hun verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin tonen zij *in concreto* aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden beslissingen en motivering en waarom dit het voordeel van de twijfel zou kunnen rechtvaardigen.

2.3.8.2. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Iran gevangen genomen te worden en zestig tot zeventig zweepslagen te krijgen, dit ten gevolge van een aanvaring die verzoeker heeft gehad met S.M., een lid van de Basij. Verzoekster steunt haar verzoek om internationale bescherming integraal op de motieven die werden aangehaald door verzoeker, haar echtgenoot. De beslissing in haar verzoek om internationale bescherming volgt dan ook uit de beslissing die in het verzoek van haar echtgenoot, verzoeker, werd genomen.

2.3.8.3. Blijkens de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers geweigerd, omdat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen in Iran en aan zijn bekering in België tot het christendom. Zo wordt gesteld dat (i) verzoeker er niet in geslaagd is om zijn verklaringen aangaande zijn problemen in Iran aannemelijk te maken. Het gedrag van de Iraanse autoriteiten, verzoekers naasten en verzoeker zelf, doet zeer sterk twijfelen aan de waarachtigheid van verzoekers vluchtmotieven en doen het geloof in het verzoek om internationale bescherming afbrokkelen. Vooreerst worden er vraagtekens geplaatst bij verzoekers gedrag na aankomst op het Belgische grondgebied. Verder is verzoeker er niet in geslaagd zijn verklaringen met betrekking tot de grondslag van zijn problemen, een discussie met een lid van de Basij dat hij vervolgens confronteerde en beledigde en ten gevolge waarvan verzoeker heiligschennis en het beledigen van Ayatollah Khomeini werd verweten, aannemelijk te maken en kunnen zijn verklaringen in de navolging van zijn actie, waaruit blijkt dat hij niet van plan was zijn gedrag aan te passen, geenszins worden gevolgd. Ook het gedrag dat verzoeker toeschrijft aan zijn naasten en de Iraanse autoriteiten in navolging van de situatie waarin hij zich heeft ingewerkt, kan niet overtuigen. Dat zijn neef en schoonbroer voor hem borg zouden hebben gestaan kan *in casu* niet overtuigen en het gegeven als zouden de autoriteiten verzoeker op eenvoudige wijze op borg hebben vrijgelaten en nog tot twee maanden hebben laten bestaan, geeft geen blijk van een grote interesse in zijn persoon. Het gedrag in navolging van zijn vrijlating op borg doet tevens de wenkbrauwen fronsen. Zo valt niet te begrijpen dat verzoeker vrijwel geen demarches heeft ondernomen om de status van zijn zaak na te gaan en verder op te volgen. Ter staving van deze borgstelling legt verzoeker een vals of vervalst stuk neer, wat het geloof in zijn asielmotieven verder onderuit haalt. Dat verzoekers tot slot tegenstrijdige verklaringen afleggen over de manifestaties waaraan verzoeker in Iran zou hebben deelgenomen, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn aanwezigheid op deze betogingen en de gevolgen die dit gehad zou hebben. Als tweede reden wordt aangehaald dat (ii) aan de voorgehouden oprechte bekering van verzoeker tot het christendom geen geloof kan worden gehecht. Immers, dat aan verzoekers problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde religieuze engagement na aankomst in België. Bovendien kan ook verzoekers religieuze beleving na aankomst in België niet overtuigen. Naast de voortvarendheid

waarmee verzoeker besloot christen te worden, kan ook de aanleiding tot zijn bekering niet overtuigen. De onoprechtheid van de bekering blijkt ook uit het gebrek aan engagement om zijn nieuwe religie te beleven aangezien verzoeker het blijkbaar niet nodig vond, twee kerkbezoeken niet te na gesproken, om reeds naar de kerk te gaan en hij niet eens zocht naar mogelijkheden in zijn directe omgeving. Verder kunnen verzoekers beweegredenen voor zijn doopsel niet overtuigen en het gegeven dat hij over een zekere kennis van het christendom beschikt doet geen afbreuk aan de onoprechtheid van zijn bekering. De commissaris-generaal besluit dat aan verzoekers voorgehouden oprechte bekering geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers deelname aan het christelijke leven in België en zijn opgedane kennis van het christendom kunnen de conclusie, dat verzoekers beleving van zijn nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft, dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven, niet weerleggen. Bijgevolg heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij zich bij een terugkeer naar Iran als christen zal manifesteren. Evenmin kan er worden aangenomen dat hij als bekeerling gezien zal worden door zijn omgeving of de Iraanse overheid, louter omwille van zijn deelname aan kerkvieringen en Bijbelstudie of omwille van zijn beperkte christelijke posts op Facebook. De Iraanse autoriteiten hechten overigens weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming of aan wat ze gezegd, gedaan of op internet hebben gezet en verzoeker heeft geen verhoogd risicoprofiel. Tot slot kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, die allen worden besproken, de bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen en dit om de redenen, zoals aangehaald in de bestreden beslissingen.

2.3.8.4. De Raad stelt vast dat verzoekers geen afdoende argumenten aanhalen die voormelde vaststellingen weerleggen dan wel verklaren. Verzoekers slagen er geenszins in de in de bestreden beslissingen vervatte motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, op afdoende en bevredigende wijze te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekers' verweer blijft in wezen beperkt tot het volharden in eerdere verklaringen, het geven van blote *post factum*-beweringen en persoonlijke vergoelijkungen en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen zij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

2.3.8.5. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal vooreerst oordeelt dat er vraagtekens moeten worden geplaatst bij verzoekers' gedrag, na aankomst op het Belgische grondgebied, dit omdat er nog drie weken werd gewacht alvorens om internationale bescherming te verzoeken. Verzoekers brengen daar in het verzoekschrift tegenin dat ze reeds op glasheldere wijze hebben uitgelegd waarom ze niet meteen een verzoek indienden en dat het wachten op zich geen reden mag zijn om hun vrees voor vervolging in twijfel te trekken.

Het motief in verband met het talmen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is op zich niet alleen zaligmakend en determinerend, maar er dient evenwel op te worden gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekers nalieten dit te doen en drie weken talmden alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in hunnen hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers' algehele geloofwaardigheid. Verzoekers komen in hun verzoekschrift ook niet verder dan het louter herhalen - en met weinig overtuigende voorbeelden staven - van de reeds eerder afgelegde verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds. Dat zij slechts in België waren om kerst te vieren bij verzoekers broer, dat zij pas op kerstdag op de hoogte zouden geweest zijn van de problemen die verzoeker boven het hoofd hangt in Iran, dat het vakantieperiode was, dat zij op zoek moesten gaan naar een advocaat en dat hen niet verweten kan worden geen advies te hebben gevraagd aan verzoekers broer, kan bezwaarlijk ernstig worden gehouden. In dit verband werd in de bestreden beslissingen terecht gemotiveerd als volgt:

“Uw vrouw verklaart in dit kader dat jullie niet de intentie hadden om in België te blijven en dat jullie reis louter als doel had uw broer te bezoeken tijdens de kerstdagen (CGVS xx/xxxxxx, 10 februari 2021, p. 8). Zelf verklaart u pas op 25 december 2018 in kennis gesteld te zijn van wat u boven het hoofd hing (CGVS xx/xxxxxx, 10 maart 2021 p. 9). Hierdoor zou u advies ingewonnen hebben over uw mogelijkheden en beslist hebben om in België een verzoek om bescherming in te dienen (CGVS

xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 9). Voorgaande is echter weinig ernstig. U verklaart immers dat men u verweet de Iraanse geestelijke leider beledigd te hebben en heiligschennis gepleegd te hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021 p. 11). Indien de Iraanse overheidsdiensten u dit soort misdrijven daadwerkelijk in uw schoenen probeerde te schuiven, kan er van u verwacht worden dat u heel goed wist wat er u boven het hoofd zou hangen. Temeer omdat u verklaart dat u slechts op borg werd vrijgelaten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 1, 3, 12). Bovendien wist u dat u in de ogen van de Iraanse overheidsdiensten een misstap had begaan en uw dossier nog verder zou worden opgevolgd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 15). Dat u dan zoals uw advocaat suggereert, tot op het laatste moment wilde wachten om zeker te zijn dat u niet kon terugkeren naar Iran (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17), kan niet overtuigen. Dat u zich niet tot uw broer, die zelf een procedure voor het verkrijgen van internationale bescherming heeft doorlopen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9), zou kunnen richten voor informatie over de procedure omdat hij andere problemen gehad heeft (xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 9) is weinig ernstig. Dat een advocaat u mogelijks met meer kennis van zaken kan bijstaan (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 17), neemt niet weg dat u indien u een nood aan internationale bescherming heeft u zo spoedig mogelijk de nodige stappen dient te zetten en de Belgische autoriteiten in vertrouwen zou nemen. Dat u dit niet deed, zet ernstige vraagtekens bij uw verklaringen en brengt het geloof in uw motieven in het gedrang.”

De Raad treedt deze motivering bij en wijst er verder nog op dat het louter herhalen van eerdere verklaringen, waarmee, zo blijkt uit de motivering van de bestreden beslissingen, door de verwerende partij reeds rekening werd gehouden, niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Het komt immers aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze manifest in gebreke blijven.

2.3.8.6. Belangrijker en determinerend te dezen is evenwel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen in Iran en aan zijn voorgehouden bekering tot het christendom in België.

2.3.8.7. Wat de problemen in het land van herkomst betreft, dient er vooreerst op te worden gewezen dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de grondslag van zijn probleem niet aannemelijk zijn. Verzoekers schreven hun zoon in voor Koranlessen bij de Basij in de moskee in de zomervakantie van 2018. Hun zoon kwam daar gehersenspoeld en extremistisch van terug, waarop verzoeker, op aanraden van een psycholoog, naar de Basij ging om hen hiermee te confronteren. Hierbij kwam het tot een discussie en confrontatie met een lid van de Basij, waarna verzoeker werd opgepakt door de politie, ondervraagd door een onderzoeksrechter over het beledigen van de geestelijke leider Ayatollah Khomeini en het plegen van heiligschennis, naar de gevangenis werd gebracht, voor de “Dadsara” (openbaar aanklager) verscheen en op borg werd vrijgelaten.

2.3.8.7.1. De commissaris-generaal oordeelt volgens de Raad terecht dat niet te begrijpen valt dat verzoeker een klacht tegen de Basij indient bij de Basij zelf, gelet op de macht die verzoekers in hun persoonlijke onderhouden toeschrijven aan deze paramilitaire milite van vrijwilligers in Iran, opgericht in opdracht van Ayatollah Khomeini en subdivisie van Sepah (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker d.d. 22 maart 2021, p. 13, notities persoonlijk onderhoud verzoekster d.d. 10 februari 2021, p. 12). Verder valt niet te begrijpen dat verzoeker een overigens niet terughoudende en beledigende confrontatie aangaat met een lid van de Basij, dit omdat hij in een vlaag van woede zijn kind wilde verdedigen en als gevechtssportbeoefenaar geen schrik heeft voor een dergelijke confrontatie. De gevolgen van een dergelijke actie zijn immers niet te overzien voor verzoeker en zijn familie, waardoor het weinig ernstig is dat verzoeker een lid van de Basij op zulke toon zou aanspreken. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar deze stelt dat het geheel onduidelijk is hoe verzoeker de problemen, die hij met zijn zoon had, zou oplossen door een lid van de Basij te confronteren met hun koranlessen en te beledigen. In het verzoekschrift komen verzoekers in wezen niet verder dan het louter herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen, het negeren en het in twijfel trekken van de conclusies van de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk als ernstig en dienstig verweer kan worden weerhouden. Dat men in een vlaag van woede net niet terughoudend kan zijn, gaat voorts ook allerminst op. Gelet op de rol van de Basij doet verzoekers gedrag, zoals de commissaris-generaal ook opmerkt, wenkbrauwen fronsen en slaat het een deuk in de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. Door aldus te besluiten wordt aan verzoeker geenszins opgelegd dat hij zou moeten handelen op een wijze die men in Europa logisch vindt. Dat het niet verzoekers schuld is dat de koranlessen door de Basij georganiseerd worden, slaat dan weer nergens op. Verzoekers schreven hun zoon zelf in voor deze lessen en uit de persoonlijke onderhouden blijkt overduidelijk dat zij wisten dat

deze lessen uitgingen van de Basij (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 22 maart 2021, p. 13 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster *d.d.* 10 februari 2021, p. 8-9).

2.3.8.7.2. Waar verzoekers in het verzoekschrift opwerpen dat de verwerende partij, op basis van buikgevoel, er geen geloof aan hecht dat zij hun zoon naar de koranlessen van de Basij stuurden, dient te worden opgemerkt dat dit uitgaat van een onjuiste lezing van de bestreden beslissingen. Immers, in deze beslissingen wordt niet *an sich* gesteld dat verzoekers' zoon deze lessen niet volgde. Wel wordt gesteld dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat verzoekers goed wisten dat hun zoon er in deze koranlessen andere opvattingen over zou na houden, waaruit kan worden besloten dat verzoeker, indien hij zijn zoon daadwerkelijk naar deze lessen gestuurd heeft, (hetgeen verzoeker, noch verzoekster overigens *in concreto* met enig begin van bewijs, andere dan hun verklaringen, aantonen) wist wat de gevolgen konden zijn en verzoeker geenszins iemand van de Basij daarover zou aanspreken. Dat de verwerende partij niet gekend is met de werkwijze en gewoontes in Iran en met het gegeven dat men in Iran geen privéleeraar inhuurt voor koranlessen, kan evenmin worden bijgetreden. Verzoeker verklaarde op de vraag of ze aan een privéleeraar gedacht hadden immers zelf: "*niet aan gedacht*" (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 22 maart 2021, p. 13). Bovendien, los van de vraag of men voor koranlessen in Iran al dan niet beroep kan doen op een privéleeraar, hetgeen door verzoekers advocaat aldus wordt aangevoerd aan het einde van het persoonlijk onderhoud van verzoeker *d.d.* 22 maart 2021, doet dit geenszins afbreuk aan het voorgaande, namelijk dat het volgen van de koranlessen, georganiseerd door de Basij, op zich niet in twijfel wordt getrokken maar wel de vermeende ondernomen acties van verzoeker naar aanleiding van deze lessen.

2.3.8.7.3. In verband met verzoekers ongewijzigde houding toen hij bij de onderzoeksrechter en de "Dadsara" moest verschijnen, valt in de bestreden beslissingen het volgende te lezen:

"Zelfs indien u daadwerkelijk zulk onwaarschijnlijk gedrag vertoond zou hebben, kunnen uw verklaringen in de navolging van uw actie geenszins gevolgd worden. Zo kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u uw houding niet zou aanpassen wanneer u diende te verschijnen bij de onderzoeksrechter en later de Dadsara (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11). Men zou immers kunnen verwachten dat u, die eerder niet de drang voelde uw mening over de Basij of Khamenei buiten uw familie om wereldkundig te maken, zich daar, eens de hitte van de discussie was gaan liggen, nederig zou opstellen om erger te vermijden (CGVS xx/xxxxxx, p.6). Temeer omdat u zelf verklaart te vrezen dat uw vrouw geen veiligheid zou genieten indien u in de gevangenis belandt en zij daardoor ook niets zou hebben (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 12). U verklaart echter dat u bij de onderzoeksrechter uw kritieken op de Basij en Ayatollah Khamenei herhaalde (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 11), hetgeen niet te rijmen valt met de door u verklaarde vrees en in het licht van uw verklaringen over de Basij ten minste merkwaardig te noemen is."

Dat verzoeker onmogelijk een andere versie van de feiten bij de onderzoeksrechter naar boven kan brengen, en dat hij het verklaarde dat Ayatollah Khomeini geen teken van god is niet als een belediging ziet, biedt geen verschoning voor de vaststelling dat het bevreemdend is, gelet op de *supra* geschetste omstandigheden, dat verzoeker zijn houding niet zou hebben aangepast en dat hij zich niet nederiger is gaan opstellen, te meer daar hem net heiligschennis en het beledigen van Ayatollah Khomeini wordt verweten.

2.3.8.7.4. De mogelijkheid dat een rechter in Iran beslist dat men op borg kan worden vrijgelaten, wordt op zich, in tegenstelling tot wat verzoekers in het verzoekschrift pogen voor te houden, niet ontkend. Wel is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat het niet aannemelijk voorkomt dat men verzoeker, ondanks zijn publieke beledigingen aan het adres van Ayatollah Khomeini, zijn gedrag tegen de Basij en zijn uitspraken over bepaalde heiligen in Iran, gelet op de macht van de Basij, op eenvoudige wijze op borg vrijliet, blijkbaar zonder daar voorwaarden aan te koppelen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 22 maart 2021, p. 12) en hem nog twee maanden liet begaan. Dit geeft geen blijk van een grote interesse in zijn persoon en men kan verwachten dat de autoriteiten, gelet op het publiek optreden van verzoeker jegens de Basij, een voorbeeld zouden willen stellen. Dat verzoeker aldus op borg werd vrijgelaten, komt niet ernstig voor.

Bovendien komt het bevreemdend voor dat verzoekers neef en zijn schoonbroer, familieleden die volgens verzoekers verklaringen beide voor de Iraanse autoriteiten werken en die in het geval van de neef politieke ambities voor het parlement hebben (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 10 februari 2021, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 22 maart 2021, p. 3 en 11), zouden instaan voor verzoekers borg, en wat verzoekers neef betreft, ook voor de

onderhandelingen in dat kader. De geboden hulp in Iran met de borg is, in tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, allerm minst de normaalste zaak van de wereld. Dat men zelf geen problemen met het Iraanse regime kent en een familielid dat in een vlaag van woede een daad heeft verricht wil helpen, komt dan ook niet overtuigend over. Van de neef van verzoeker, die een zetje in het parlement ambieert, kan overigens niet verwacht worden dat hij zich zou inlaten met iemand die net de religieuze leider van het land heeft beledigd.

2.3.8.7.5. Eens vrijgelaten op borg nam verzoeker geen danig overtuigende stappen om de status van zijn zaak na te gaan en verder op te volgen. De Raad volgt de commissaris-generaal dan ook waar deze stelt dat, indien verzoeker daadwerkelijk een rechtszaak heeft lopen, er van hem kan worden verwacht dat hij alles in het werk zou stellen om enige ontwikkeling in zijn zaak te weten te komen. Echter, meer dan twee jaar nadat hij telefoon kreeg van zijn advocaat en zijn neef, weet verzoeker nog steeds niet of zijn zaak verder behandeld werd en of er een vonnis is (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 22 maart 2021, p. 4-6 en 15).

De verwerende partij heeft, in tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden in hun verzoekschrift, wel degelijk rekening gehouden met de beperkte stappen die verzoeker ondernomen heeft om zich te informeren over zijn zaak, waaronder de poging tot raadpleging van de website "Sana". Immers, in de bestreden beslissingen staat het volgende te lezen:

"Ook uw gedrag in navolging van uw vrijlating op borg doet de wenkbrauwen fronsen. Zo valt het niet te begrijpen dat u vrijwel geen demarches heeft ondernomen om de status van uw zaak na te gaan en verder op te volgen. U verklaart in dit kader dat u de website van Sana niet kon raadplegen vanuit België en u de toegangscode die u per SMS krijgt, niet meer kon ontvangen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 6). Indien u daadwerkelijk een zaak heeft lopen, kan er echter van u verwacht worden dat u alles in het werk zou stellen om enige ontwikkeling in uw zaak te weten te komen. Twee jaar nadat u telefoon kreeg van uw advocaat en uw neef weet u echter nog altijd niet of uw zaak verder behandeld werd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 4, 5, 6, 15), hetgeen weinig ernstig is. Nochtans blijkt u over deugdelijke contacten te beschikken binnen het Iraanse overheidsbestel, die u eerder al hielpen (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 10, 11). Dat de advocaat die u heeft aangesteld uw zaak niet zou mogen behandelen omdat u een door de autoriteiten toegewezen advocaat diende te nemen, doet geen afbreuk aan voorgaande (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 6). U had immers kunnen kiezen om hierop in te gaan zodoende u goed op de hoogte werd gehouden van enige ontwikkeling in uw zaak. Bovendien verklaart u meerdere advocaten over uw zaak gesproken te hebben en bent u zo tot de conclusie gekomen dat u 60 tot 70 zweepslagen en een celstraf van drie jaar te wachten staat in Iran (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 5, 9, 15; CGVS xx/xxxxx p. 3, 4). Voor zover u weet werd dit echter niet bevestigd (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15), hetgeen merkwaardig is in het licht van de door u verklaarde problemen en het gegeven dat u bij de DVZ nog verklaarde dat u die straf ook effectief kreeg (vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze tegenstrijdigheid tast verder het geloof in uw vluchtrelaas aan. Uw lakse houding in navolging van uw vermeende vrijlating op borg staat in contrast van wat er van iemand in de door u verklaarde situatie verwacht mag worden en doet eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen."

Verzoekers laten deze overweging volledig ongemoeid en brengen hier enkel tegenin dat, als de verwerende partij de gewenste informatie wil, verzoeker terug moet gaan naar Iran, waar hij in de gevangenis zal belanden, hetgeen evenwel, voorgaande overweging indachtig, niet kan worden gevolgd. Dit is overigens voorbarig, daar er nog geen vonnis voorligt. Dat hij daarenboven zeer zeker is dat hij zal worden vervolgd voor kwetsieuze zaak en niet zal worden vrijgesproken, is dan weer een blote bewering die geenszins wordt gestaafd met enig concreet begin van bewijs.

2.3.8.7.6. Het door verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal neergelegde document, ter staving van de borgstelling van zijn neef, wordt als vals of vervalst beschouwd, om de door de in de bestreden beslissingen en als volgt luidende redenen:

"Ter staving van uw borgstelling, legt u tijdens uw tweede onderhoud een document neer waarmee u wil aantonen dat u op borg vrijkwam (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3). Het mag verbazen dat u dit pas dan neerlegt. Dat u dit pas dan deed omdat uw neef bij het vorige onderhoud op missie was (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3), kan uw laattijdige toevoeging niet vergoelijken. Uw tweede onderhoud heeft immers meer dan twee jaar na uw aanmelding plaatsgevonden. U legde overigens eerder al documenten in het kader van uw zaak in Iran neer. Bovendien kan er van u verwacht worden dat u in uw verzoek om internationale bescherming aan de bevoegde instanties spontaan alle documenten

aanlevert die uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst kunnen staven, zodoende u hen zo volledig mogelijk inlicht. Dat u dit document bij uw tweede onderhoud plots voorlegt omdat uw advocaat zei dat u het nodig had (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 3), doet dan ook sterk twifelen aan de authenticiteit ervan. Voorgaande vaststelling wordt verder versterkt door de inhoud van het document. U verklaart in dit kader dat het document door de Meli bank werd opgemaakt en het dateert van toen u vast zat (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 2, 3). Uw verklaringen stroken echter niet met de gegevens op het bewuste document. Hieruit blijkt immers dat het op 29/10/1397 (19 januari 2019) werd opgemaakt, hetgeen blijkt uit de datum bovenaan het document, alsook de handtekening onderaan het document. Op dat moment had u reeds uw verzoek om internationale bescherming in België ingediend. Gelet op deze frappante vaststelling kan dit document dan ook niet staven dat u op borg zou zijn vrijgekomen. Bovendien kan hieruit ook niet blijken dat u op 23 Mehr van 1397 (15 oktober 2018) (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15; vragenlijst CGVS 19/11588 vraag 1) werd opgepakt en drie dagen lang heeft vastgezeten. Dit document werd immers drie maanden na uw vermeende vrijlating opgemaakt. De vaststelling dat u aan de hand van een vals of vervalst stuk de vervolgingsfeiten tracht te staven haalt het geloof in uw asielmotieven verder onderuit.”

Verzoekers laten de overweging in verband met het laattijdig aanbrengen van het stuk, waardoor getwijfeld kan worden aan de authenticiteit ervan, volledig ongemoeid. Zij voeren in het verzoekschrift enkel aan dat door een fout van de tolk de begrippen bankgarantie (“*zamanatnama banke*”) en “*sperda*” (door de Raad gezien als het rechtstreeks betalen van de borg) door elkaar zijn gehaald, en dat deze fout ervoor zorgde dat dit doorslaggevende stuk als vals werd beschouwd. Verzoekers herhalen daarbij het reeds verklaarde, als zou het eerst de bedoeling geweest zijn dat verzoekers neef via bankgarantie zou borg staan maar dat hij van gedachten is veranderd en de bankgarantie heeft omgezet naar “*sperda*”, om zijn geloofwaardigheid bij de bank niet te verliezen. Met de loutere herhaling van deze versie van de feiten slagen verzoekers er evenwel niet in de motieven waarom tot de valsheid van het kwestieuze document wordt besloten, onderuit te halen. Uit de vertaling van het leesbare stuk van het document blijkt dat er op 29/10/1397 (19 januari 2019) een bedrag van 3 miljard Rial is ontvangen op de bankrekening van het Ministerie van Justitie van Teheran. Dat het zou gaan om de omzetting van de bankgarantie door de betaling (“*sperda*”), kan uit de vertaling van dit document niet worden afgeleid en betreft dan ook een blote bewering. Bovendien wordt geen objectieve informatie aan het dossier gevoegd waaruit blijkt dat het zou mogelijk zijn een bankgarantie om te zetten in “*sperda*”. De datering van de borgstellingsakte, 19 januari 2019, klopt vervolgens dan ook niet met de chronologie van het vluchtrelaas van verzoeker, die zich op dat moment reeds in België bevond. Los van de vraag of uit het document kan blijken dat de aanvankelijke bankgarantie zou zijn omgezet in “*sperda*” op de erin vermelde datum, kan uit betreffend document geenszins met stelligheid worden afgeleid dat verzoeker drie dagen zou hebben vastgezeten sinds 15 oktober 2018 en daarna op borg zou zijn vrijgelaten.

Dat zijn opvoeding en religie verzoeker niet toelaten zich schuldig te maken aan het voorleggen van een vals stuk is geenszins een dienstig verweer en kan de objectieve vaststellingen in verband met betreffend stuk niet verklaren, laat staan weerleggen.

2.3.8.7.7. Met de loutere vergoelijking in het verzoekschrift dat verzoekster slechts een voorbeeld gaf van de demonstraties waaraan verzoeker in Iran deelnam, slagen verzoekers er niet in de tegenstrijdigheid tussen hun verklaringen in dit verband te weerleggen. Hun gezegden waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker *d.d.* 22 maart 2021, p. 12, zoals gecorrigeerd middels de opmerkingen van verzoekers’ advocaat *d.d.* 6 april 2021 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster *d.d.* 10 februari 2021, p. 5-6). De desbetreffende tegenstrijdigheid, die pertinent en draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier, blijft dan ook onverminderd overeind. Dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen met betrekking tot het aantal manifestaties waaraan verzoeker in Iran deelnam, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers aanwezigheid aan deze betogingen en aan de eventuele gevolgen die dit zou hebben gehad.

2.3.8.8. De Raad kan, na lezing van de bestreden beslissingen en het administratief dossier, in navolging van de commissaris-generaal, vaststellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers oprechte bekering tot het christendom in België.

2.3.8.8.1. Vooreerst vormt het gegeven dat aan verzoekers problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van het beweerde religieuze engagement na aankomst in België. Bovendien kan ook verzoekers religieuze beleving na aankomst in België niet overtuigen.

2.3.8.8.2. Van verzoeker, als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden(en) en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen aangaande zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land, *in casu* Iran, waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

2.3.8.8.3. Het bekeringsproces van verzoeker is wel heel snel gegaan. Zo verklaarde verzoeker dat hij op 13 januari 2019 voor het eerst naar een kerk ging en reeds eind februari 2019 besliste om zich te bekeren. Zoals de commissaris-generaal terecht opwerpt in de bestreden beslissingen, is een vrijwillige en overtuigende bekering van de islam naar het christendom een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis in iemands leven. Er kan dan ook verwacht worden dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie is vooraf gegaan, *quod non in casu*. De Raad herneemt de motivering van de bestreden beslissingen dienaangaande, die luidt als volgt:

“Dat u na een maand reeds besliste om door het leven te gaan als christen, zonder dat u zich op ernstige wijze in uw nieuwe religie heeft kunnen verdiepen of uzelf de tijd heeft gegeven om existentiële twijfels te overwegen, het christendom als uw nieuwe geloof aanvaardde is allerminst ernstig en getuigt derhalve geenszins van een oprechte diepgaande bekering. Voorgaande wordt des te meer versterkt daar u verklaart tot op vandaag nog geen antwoord te hebben op al uw vragen en er nog veel zaken niet duidelijk zijn voor u (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6, 16). Dat u in het licht van voorgaande er toch voor koos om het pad van Christus te bewandelen, kan dan ook niet overtuigen en doet vermoeden dat uw kerkgang is ingegeven vanuit een opportunistisch oogpunt.”

In hun verzoekschrift brengen verzoekers tegen de voortvarende bekering enkel in dat zij dit niet snel vinden, omdat verzoekers broer, die hij in het verleden bezocht en bij wie hij ook twintig dagen inwoonde, een door de verwerende partij erkende christen in. Dit is geenszins een dienstig verweer en hiermee slagen verzoekers er allerminst in de voormelde motivering, waaruit genoegzaam blijkt dat de voorgehouden bekering is ingegeven uit opportunistische overwegingen, in een ander daglicht te plaatsen. Ook de stelling, onder verwijzing naar een artikel op een webpagina, dat religie geen exacte wetenschap is, kan allerminst worden weerhouden als verklaring voor de wel zeer snelle bekering van verzoeker.

Ditzelfde algemeen artikel kan overigens ook niet als dienstig, ernstig verweer worden aangevoerd om de omstandig gemotiveerde overweging uit de bestreden beslissingen in verband met de beweegredenen voor het doopsel van verzoeker te weerleggen, laat staan te ontkrachten. Deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, worden, bij gebrek aan enig dienstig concreet verweer ter zake, door de Raad dan ook tot de zijne gemaakt.

2.3.8.8.4. De Raad stelt voorts vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift de overwegingen uit de bestreden beslissingen, waarin wordt uiteengezet dat de vage antwoorden en summiere kennis van verzoeker over zijn beweegredenen en de elementen die hem overtuigd zouden hebben allerminst overtuigen van een oprechte bekering en sterk afbreuk doen aan het geloof in zijn nieuwe overtuiging, volledig ongemoeid laten. Deze overwegingen, die bijdragen aan het besluit dat de door verzoeker voorgehouden bekering ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.8.8.5. Met betrekking tot de reeds tijdens de administratieve procedure opgeworpen onmogelijkheid voor verzoeker, omwille van het Covid-19-virus, om kerken te bezoeken, herhalen verzoekers in het verzoekschrift het reeds gestelde tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker d.d. 22 maart 2021 (p. 6). Dienaangaande wordt voor recht overwogen in de bestreden beslissingen:

“De onoprechtheid van uw bekering blijkt ook uit het gegeven dat klaarblijkelijk sinds maart 2020 niet meer naar de kerk bent geweest (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Dat de kerk dicht was omwille van het Coronavirus kan echter niet gevolgd worden. Na de eerste lockdown in België, konden kerkdiensten vanaf juni 2020 opnieuw doorgaan. Ook na de tweede lockdown, kon er vanaf medio december opnieuw naar de kerk gegaan worden, mits het naleven van de Corona maatregelen. In dit

verband mag het verbazen dat u in het afgelopen jaar geen enkele kerkdienst persoonlijk heeft bijgewoond, hetgeen wederom duidt op een gebrek aan engagement om uw nieuwe religie te beleven."

De Raad treedt deze motivering, die steun vindt in objectieve informatie in het administratief dossier (administratief dossier, map 7, landeninformatie, stuk 3), bij en wijst er verder nog op dat het louter herhalen van eerdere verklaringen, waarmee, zo blijkt duidelijk uit de motivering van de bestreden beslissingen, door de verwerende partij reeds rekening werd gehouden, niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Komt daar nog de volgende pertinente vaststelling uit de bestreden beslissingen bij, die niet door verzoekers wordt ontkracht met enig concreet en dienstig verweer, en die luidt als volgt:

"Dat u niet de meest geëngageerde christen bent, blijkt overigens uit de vaststelling dat hoewel u sinds 18/08/2020 in het opvangcentrum te Brussel woont, u blijkbaar nog niet weet tot welke kerk u zich in de buurt zou kunnen richten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8). Dit mag echter verbazen daar u zich voor uw eerste kerkbezoek richtte tot de Iraanse kerk van Brussel (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 6). Dat u uw lessen in de kerk van Lommel wil verderzetten (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8), doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. Men kan immers van een devoot protestant verwachten dat hij zich wil integreren in de lokale kerkgemeenschap, eens te meer wanneer die kerkgemeenschap vieringen in zijn eigen taal aanbiedt en u dus bijgevolg alvast geen taalbarrière dient te overwinnen en u met gelijkgestemden religieuze rituelen kan beleven. U geeft overigens zelf aan dat u graag met hele gezin naar de kerk zou gaan van zodra deze open zijn (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 15). Dat u het blijkbaar niet nodig vond om reeds naar de kerk te gaan, hetgeen nog steeds mogelijk is, en niet eens zocht naar de mogelijkheden in uw directe omgeving (CGVS xx/xxxxx, 10 maart 2021, p. 8), duidt alvast niet op een oprechte bekering."

2.3.8.8.6. Dat verzoeker tot slot over een zekere kennis van het christendom beschikt, vermag tot slot geen enkele afbreuk te doen aan de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissingen waaruit het opportunistisch karakter van verzoekers bekering blijkt. De Raad wijst er immers op dat dergelijke zaken kunnen worden ingestudeerd zonder dat men zich er oprecht in interesseert en dat uit het etaleren van religieuze kennis niet *ipso facto* een oprechte bekering kan worden afgeleid.

2.3.8.8.7. Aangezien van een oprechte bekering allerminst sprake is en de voorgehouden bekering duidelijk een opportunistisch karakter heeft dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst aldaar het christelijk geloof zal aanhangen. Verzoekster van haar kant gaf duidelijk aan zelf nog niet bekeerd te zijn (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 16).

Ook het beweerde in het verzoekschrift dat verzoeker in zijn gemeenschap en in de sociale media bekend staat als iemand die bekeerd is, kan niet worden aangenomen. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat uit verzoekers openbaar profiel op Facebook niet kan blijken dat zijn profiel, met 200 vrienden en daarop slechts een aantal christelijk geïnspireerde *posts* met een beperkt aantal *likes*, hem enige bekendheid zou geven als christen. Ten andere kan van verzoeker verwacht worden dat hij deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran.

Uit de COI Focus *"Iran behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten"* d.d. 30 maart 2020 (administratief dossier, map 7, landeninformatie, stuk 1) blijkt voorts genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd tot het christendom, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan.

2.3.8.8.8. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan (het oprechte karakter van) verzoekers bekering, dat verzoeker niet aantoonst of aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als bekeerling zou profileren of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd en dat verzoeker derhalve evenmin aantoonst of aannemelijk maakt dat hij ingevolge hiervan problemen zou riskeren of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren.

2.3.8.8.9. De informatie, zoals aangehaald en geciteerd door verzoekers, is voor het overige bijgevolg niet dienstig en doet geen afbreuk aan de conclusies, getrokken uit voormelde, specifiek landeninformatie. De overigens gedateerde informatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen, is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers' persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoekers bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekers dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

2.3.8.9. De overige door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map "*documenten*" in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekers overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.3.8.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. De bewering als zou er in de bestreden beslissingen niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd, mist kennelijk feitelijke grondslag. Immers, uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissingen heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de voormelde zin. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissingen omtrent het voorgaande niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.3.9.2. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekers, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers maken evenmin aannemelijk dat verzoeker zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als christen zal manifesteren of dat hij als dusdanig gezien zal worden door zijn omgeving en zij hebben ook niet aangetoond dat verzoeker bij terugkeer naar Iran godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging. De Raad meent bijgevolg dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

2.3.9.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers lijken de zogeheten "*sliding scale*" uit het *Elgafaji*-arrest van het Hof van Justitie te betrekken op het risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, terwijl dit eigenlijk betrekking heeft op de ernstige schade uit artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenwel, door louter het "*sliding scale*" principe te citeren en te wijzen op hun "*persoonlijke omstandigheden*" zonder deze evenwel te concretiseren, niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

2.3.9.4. In hoofde van verzoekers kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

2.3.10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers door het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zij werden bijgestaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Farsi machtig is. Aan de opmerkingen in verband met de tolk en de communicatie tijdens het eerste persoonlijk onderhoud van verzoeker is tegemoet gekomen door een nieuw persoonlijk onderhoud, in aanwezigheid van een andere tolk, te organiseren. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, waaronder de opmerkingen van de advocaat tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van verzoeker bij het commissariaat-generaal, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt. Dat *“de verwerende partij heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom zij geen rekening heeft gehouden met de verklaringen van verzoeker”*, houdt allerminst geen steek.

2.3.13. Waar verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS